

## Sömürgeci Türk devleti, KDP işbirliğiyle gazetecileri katletti



Güney Kürdistan'da Kürt gazetecilerin bulunduğu araca sömürgeci Türk burjuva devleti SİHA saldırısı gerçekleştirdi. KDP'nin istihbaratıyla gerçekleştirilen saldırıda, kadın gazeteciler Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn ölümsüzleşti, 6 gazeteci yaralandı. Katliam saldırısına karşı Türkiye, Kuzey ve Güney Kürdistan, Rojava ve Avrupa'da sokaklara çıkıldı. İstanbul ve Amed'de eylemler yapan gazeteciler, özgür basının susmaya çağını, hakikatin peşinde mücadele eden gazetecilerin baskılara boyun eğmeyeceğini, gerçekleri açığa çıkarmaya devam edeceğini vurguladı. Eylemlerde, "Özgür basın emekçileri olarak, Gülistan Tara, Nûjiyan Erhan ve Deniz Fırat'ın onurlu mirasını koruyarak büyüteceğimizin sözünü veriyoruz" denildi. 16

### Röportaj

#### Bahadır: Dünya, bölgesel savaşlarla yeniden paylaşılıyor



SYPG temsilcilerinden Haydar Bahadır, emperyalist ve gerici bölge devletlerinin, dünyanın yeniden paylaşılması sürecinden pay almak istediklerini söyledi. Özgür TV'ye konuşan Bahadır, ezilenlere, sömürgeci devletlere direnme, daha güçlü bir direniş cephesi örgütlenme çağrısında bulundu. 12

İşçi Sınıfı ve Ezilenlerin Sesi

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

# Atılım

• YIL: 4 • 30 Ağustos 2024 • 182 • ISSN: 2757-8216 • www.atilingazetesi.com • FİYATI: 5 TL •

## DİRENENLER KAZANIR



CarrefourSA market zincirinde içlerinde sendika temsilcilerinin de olduğu 6 işçi, ücretlerine ara zam talebinde buldukları için işten atıldı. İşçiler Türk sermaye oligarşisinin köklü ailesi Sabancılara karşı direniş bayrağı açtı. Haklı taleplerini fiili meşru mücadele eylemleriyle yükseltti. Kazanılmış direnişlerin yolunda yürüyen CarefourSA direnişi işçileri 17. günde taleplerini kazandı. Bu direniş sermaye oligarşisiyle faşist devletin nasıl et ile tırnak gibi olduğunu yalın biçimde gösterdi. Polis işçilere "size Sabancı'nın selamını getirdim" diyerek saldırdı.

Bu yalın gerçek ilk kez ortaya çıkmıyor. Tunç bir yasadır. Devlet polisiyle, jandarmasıyla, yargıcıyla sermayenin emrindedir. CarefourSA işçileri Sabancılara ve onun faşist devletinin işçi sınıfı düşmanlığından başka bir şey olmayan selamını aldı. İşçi sınıfının kararlılığıyla sermaye ve faşizme direnerek yanıt verdi. Yürüyen tüm işçi direnişlerine, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfına kavga selamı ve mesajı yolladı. CarefourSA direnişini açtığı yoldan işçi sınıfının çoban ateşlerini büyütelim. Sonuna kadar kavga diyelim ve direnelim. Çünkü biliyoruz. Yalnızca direnenler kazanır.

### Yol

#### Sömürünün yüzleri: Ücret paylarındaki çöküş ve emek mücadelesinin yol haritası

07

### Haber

#### 'Okçuoğlu örgütlü bir komünist olarak yaşadı'



Komünist aydın İbrahim Okçuoğlu'nun ölümsüzlüğünün birinci yılında Almanya'nın başkenti Berlin'deki mezarı başında, Magdeburg ve Hamburg kentlerinde anıldı. Anmalarda, onun yolundan mücadelede ve sosyalizmde ısrar edileceği vurgulandı. 15

### Yön

#### Tarlalar dolu tabaklar boş

10

02

**GÜNDEM:** OVP ve işçi hareketi

05

**ROTA:** Toplumsal yüzleşmeye, harekete geçmeye

11

**BÜYÜTEÇ:** Çocuk köleliği programı

# OVP ve işçi hareketi

24 Ocak 1980 kararları, 4 Nisan 1994 ekonomik kararları, 2001 Kemal Derviş programı gibi Şimşek'in OVP'si de işbirlikçi Türk sermaye sınıfının ve faşist rejimin temel politik ekonomi programıdır. Faşist saray rejiminin sermaye oligarşisi adına kapsamlı bir biçimde uyguladığı OVP salt işçi sınıfını değil, daha geniş toplumsal sınıf ve kategorileri çok yönlü bir yıkıma uğrattırıyor. OVP en geniş toplumsal kesimlerin canını yakıyor. Son dönemde yaygınlaşan çiftçi eylemleri bu gerçeğin diğer bir yüzünü somutluyor.

OVP ekonomik ve politik bir saldırı konsepti olarak işçi sınıfı ve emekçileri her gün daha beter yaşam koşullarına itiyor. Faşist saray rejimi OVP saldırısını değişik boyutlarıyla derinleştiriyor. İşçi sınıfına dönük temel saldırı olarak öne çıkan işçi ücretlerinin radikal biçimde düşürülüp enflasyona ezdirilmesi yanında, esnek çalışma rejiminin yeniden regüle edilmesi de sırada bekliyor. Art arda dizili saldırı dalgasının temel boyutlarından olan yeni nesil esnek çalışma rejimi, kurulu süper sömürü-süper kar çarkı olarak işleyen mekanizmanın kayışlarını yağlıyor. Yeni nesil esnek çalışma rejimiyle sermaye tekellerinin karlarını katlayarak uluslar arası rekabet gücü kazanması hedefleniyor. İşçi sınıfı için daha güvencesiz iş koşullarının yolları döşeniyor. Süper sömürü süper kar mekanizması olarak işleyen sermaye birikim süreci dolaysız biçimde işçi sınıfının geçim koşullarını ve hayat standardını berhava ediyor. Çünkü bu sermaye birikim modeli toplumsal gelir bölüşümünü şok edici biçimde sermaye lehine pervasızca ve keyfice değiştiriyor.

OVP, iktisadi hedefleri bakımından sermaye oligarşisine süper sömürü kararları sağlamayı amaçlıyor. Bu doğrultuda öncelikle işçi sınıfının tek geçim ve gelir kaynağı olan ücretlere saldırıyor. İşçi sınıfının ücretlerine çökerek sermayeye transfer eden bu bölüşüm modeli yoksulluk krizi yaratıyor. Yoksulluğu tüm emek sınıflarına yayıp derinleştiriyor. Bu anlamda OVP tam bir yoksullaştırma programı olarak nitelik kazanıyor.

Son bir yıllık dönemde maaş ve ücretler aşırı bir biçimde erozyona uğrattıldı. On milyonlarca işçinin talim ettiği asgari ücret, ortalama işçi ücreti haline geldi. Emekli maaşları nominal olarak bile neredeyse sabit tutuldu. Faşist şefin "maaşları enflasyona ezdirmeyeceğim" demagojisi tarihin bayağı yalanlarından biri olarak kayıtlara geçti.

Saray rejimi seçimler döneminde değişik toplumsal kesimlere pek çok

politik bir rüşvet ve ödün verdi. Seçimler uğrağı geçildikten sonra politik islamcı faşist şef kaşıkla verdiğini kepçeyle almaya başladı. Sermaye oligarşisinin faşist kılıcı olarak işçi sınıfı ve emekçilerden intikamını aldı. Örneğin EYT ve emekliler konusunda verdiği ödünün intikamını OVP saldırısıyla ve misliyle geri aldı. Aynı dönemde çiftçilere verilen küçük ödünlere de acımasız bir talanla geri alındı. Asgari ücrete yılda iki kez zam yapıldı. Köprü geçilince işçilere yılda bir kez ve enflasyon oranında asgari ücret uygulaması dayatıldı. Tüm emekçi sınıflar kazandıklarını bir bir yitirdi. Politik ve iktisadi bir terör saldırısı olarak uygulanan OVP'nin aldıklarıyla durmayacağı; sömürü, talan ve faşist zulmü daha da boyutlandıracağı açıktır.

Ücretleri enflasyona ezdirilen ve süper sömürü yoluyla sermayenin kasalarına akıtılan işçiler, her yerde dayanılmaz hale gelen yeni yaşam koşullarına tepki duyuyor, öfke ve memnuniyetsizlik biriktiriyor. Hak talep ederek harekete geçiyor. OVP'yle yıkıma uğrayan diğer bir kesim ise çiftçiler oluyor. Her iki sınıf da OVP'nin yıkıcı saldırılarına karşı seslerini ve eylemlerini yükseltiyor. Çiftçi eylemleri de yaygınlık kazanıyor. On milyonlar kendilerine OVP'yle dayatılan yeni azgın sömürü, talan, işsizleştirme, mülksüzleştirme ve yoksullaşma gerçeğini yaşıyor. Aynı durumdan kalkarak mücadeleye tutuşuyor.

Ücretlerin yükseltilmesi ve kaybedilen yaşam standardının yeniden yakalanması talepli mücadele bugünkü işçi eylemlerinin ve yürüyen hareketinin ana eksenini oluşturuyor. Bu ekseninde lokal işçi grev ve direnişleri giderek yaygınlaşıyor. Bu mücadele konusu işçi sınıfının sendikalarda örgütlü kesimleri ile örgütsüz kesimlerini aynı talep ve mücadele kulvarında buluşturuyor. Ne yazık ki işçi sınıfı hareketi OVP karşısında sermaye ve faşizme karşı birleşik bir mücadele düzeni geliştiremiyor. Bunun pek çok yapısal, güncel ve tarihsel nedenleri bulunuyor. İşçi sınıfının sendikal gövdelerini kontrol eden konfederasyonların sınıf işbirlikçisi ve uzlaşmacı çizgisi sınıf hareketinin gelişimini belirliyor ve halihazırda OVP'ye karşı birleşik işçi hareketinin oluşmasını kettiyor.

Türk-İş Konfederasyonunun Tekirdağ'da yaptığı "zordayız" mitingi sendikalar da örgütlü işçi sınıfı saflarında ücretlerin OVP saldırısıyla düşürülmesine karşı oluşan öfke ve memnuniyetsizliği

yaştırmayı amaçlıyor. Türk-İş Başkanı Ergün Atalay bu yolla işçilerin sermayeye karşı oluşan mücadeleye isteğini bir miting yoluyla oyuna dönüştürüyor. Durumdan şikayet kurgusuyla sahnelenen sahte bir sınıf savaşımı gösterisinden başka bir şey değil bu. Kıdemli sınıf işbirlikçi sarı sendikacılığın bu orta oyunundaki başrol oyuncusu Ergün Atalay "zordayız ağam, halımızı bir gör, ihsan eyle" kıvamında sahte bir sınıf savaşımı müsameresi tertipliyor. Zordayız adlı orta oyunu işçileri sermaye ve saray rejiminin OVP saldırısına razı etme uğursuz rolünü oynuyor. Türk-İş'in bu uğursuz rolünü yeni yıla kadar bu tip orta oyunlarıyla sürdüreceğini biliyoruz. Milyonlarca işçiyi beklentiyle oyalayacak ve yeni yılda enflasyon altında yapılacak ücret zammıyla geçici bir rahatlama durumuyla ilk etaptaki görevini yerine getirmiş olacaktır.

Peki, DİSK'in Türk-İş'in "zordayız" sızlanması ve yalvarışından farklı bir tavrı var mı? Bıçak işçilerin kemiğini delip geçiyor, on milyonlarca asgari ücretli işçi yoksulluğun pençesinde kıvrılıyor. Ağırlaşan sefalet koşullarında milyonlarca işçi açlık sınırı altında yaşarken DİSK Türk-İş'ten farklı ne yapıyor? Biri sızlanıp yalvaran edayla OVP saldırısını kabul edilebilir hale getiriyor. Diğer işçilerin enflasyon altında ezilen ücret kayıplarına karşı mücadeleyi ek sen ve tutulacak halka olarak tutması gerekirken OVP'nin vergi düzenlemelerini merkez alıyor. Gerçek bir işçi mücadelesinden yan çiziyor. DİSK'in "vergide adalet" mottolu kampanyası bu bağlamda başka bir orta oyundur. Her ikisi de sahte bir sınıf savaşımı kurgusu ve berbat bir ekonomizmle işçi hareketini çürütme politikası yürütüyor.

İşçi sınıfı ve ezilenlerin yoksulluk girdabında boğuştuğu bugünkü koşullarda, ücret talepli mücadeleyi yükseltme ve insanca yaşam koşullarını kazanma mücadelesi tüm yakıcılığıyla kendini dayatmışken bu durumu teğet geçip vergide adalet gibi yan yollara sapmak faşist saray rejimi ve sermaye ile uzlaşma pratiğidir. Elleri şalter uzanma cesaretleri olmayan, genel grev şiarını boş bir tüfek gibi sendika duvarlarına asan sendikal bürokrasi işçileri böylesi müsamerelerle oyalamaya devam edecektir.

OVP dosdoğru politik bir saldırıdır. Saray faşizminin bu saldırısına cevap da politik düzlemde verilebilir. Emekçi sol hareketin pek çok politik öznesi, işçi sınıfının dönemsel genel talebi olarak öne çıkan ücretlerin artırılması ve

insanca yaşam koşullarına uygun bir asgari ücretin sağlanması konusu temel bir politika haline getirilmiş bulunuyor. Temmuzda ücret zammı talepli eylemler ücret temelli mücadelede anlamlı bir tablo üretmedi. Emekçi sol hareketimiz işçi sendikaları içindeki örgüt-lülükleri ve dışında politik baskı uygulayacak kuvvetleriyle bu süreci birleşik bir işçi hareketi ve mücadelesine doğru zorlayabilirdi. Ne yazık ki şu andaki tablo bunun uzağındadır.

Emekçi sol hareketimizin bırakalım Türk-İş'i işçi sınıfının yakıcı talebi doğrultusunda eylemli biçimde kuşatıp baskılaması, sol bir sendika konfederasyonu olarak DİSK'i bile daha ileri bir konuma itme durumunda ve yöneliminde değildir. DİSK bu nedenle CHP'nin burjuva muhalefet kulvarında yürüyor. OVP'yle açık ve cepheden bir mücadeleden kaçınıp tali yollara sapan DİSK, CHP belediyelerindeki işçi kıymına karşı gelişen işçi direnişleri ve patlayan diğer direnişlerden uzak duruyor. DİSK CHP'yi, CHP'nin OVP'nin geleceğini saray faşizmini ve sermayeyi kolluyor.

Çoban ateşleri misali başlayan ve giderek yaygınlaşan işçi eylemleri ise, işçi hareketinin yeni kurulan bağımsız sendikalar ve yeni öncü işçiler tarafından örgütlenip geliştiriliyor. Bu direnişler ücret talepli mücadele ile sendikal örgütlenme, politik özgürlük talepleri üzerinde varlık hakkını buluyor. Mevcut tabloda büyük işçi konfederasyonlarının sermaye ve saray faşizmine uzlaşma içinde bir çizgide yürüdüklerini; işçi sınıfının genel ortak taleplerini ise emekçi solun ilerici-devrimci bölüklerinin mücadelesiyle ortaya çıkarıldığını görüyoruz.

Bugün yürüyen işçi hareketinin direniş ve eylem damarlarına bağlanıp yaslanarak yürümek durumundayız. Ücret talepli mücadeleleri dar sınıfçılığa ve ekonomizme hapsetmeden, işyerlerinde, havzalarda sermayenin OVP saldırısına doğrudan politik mücadele olarak ele almalıyız. Patronlara karşı tekil ücret mücadeleleri eğilimi yayılacaktır. Bu çoban ateşi direnişlerini başta asgari ücret olmak üzere tüm ücretlerde artış talebinde buluşturmalı, sendikal bürokrasi bentlerini işçi gücü ve iradesiyle yıkarak kendi önünü açmayı hedeflemeliyiz. Yüzbinlerin ve milyonların da mücadeleye çekilebileceği bir birleşik hareketi, bir yoksullar hareketi ve isyanı imkanını da kollayan bir mücadele görüşü açısıyla hareket etmeli ve mücadeleyi büyütmeliyiz.

# HES'inizi, RES'inizi, madeninizi istemiyoruz!

AKP-MHP faşist iktidarı, doğal yaşam alanlarını enerji ve maden şirketlerine peşkeş çekmek için her yolu deniyor. Halk, yaşam alanlarını korumak için canhıraş çabalyor.

**HABER MERKEZİ** - Kent ve kır yok-sulları, yaşam alanlarının yok edilmesine, sermayeye peşkeş çekilmesine karşı amansız mücadelesini sürdürüyor. Evlerinin yıkılmasına, yaşam alanlarının ekolojik tahribatına karşı mücadele eden halk, baskı ve saldırılara rağmen devletin koruması altındaki sermayeye geçit vermemekte kararlı.

## 'EVİMİZİ BIRAKIP GİTMEMEYECEĞİZ'

İstanbul'un Sultangazi ilçesine bağlı Cebeci Mahallesi'nde yıllardır taş ocaklarına karşı halkın mücadelesi sürüyor. Senelerdir imza kampanyaları başta olmak üzere çeşitli eylem ve etkinliklerle sesini duyurmaya çalışan Sultangazi halkı, 25 Ağustos günü de 15 Temmuz Demokrasi ve Şehitler Meydanında açıklama yaptı.

Taş ocaklarına karşı kadınlar tepkisini dile getirdi. Çalışmalar nedeniyle evlerin aşırı tozlandığını, evi içi yükün 3 katına çıktığını, koah ve astım hastalığının arttığını kaydeden mahalleli söz alarak yaşadıklarını aktardı.

Burada söz alan bir mahalleli "34 yaşında astım hastası oldum. Yazıklar olsun sesimizi duymayanlara. Hakkımızı helal etmiyoruz. Benim evim 10 senelik bina, az bir para vermedim, malımı mülkümü bırakıp gitmeyeceğim" dedi.

Açıklamanın ardından polis, meydana da bekleyenlere saldırdı.

## ÇİFTÇİLER HES PROJESİ KATILIM TOPLANTISINI ENGELLEDİ

Ankara Polatlı'da ABD'li şirketin Ankara Çayı üzerinde kurmak istediği hidroelektrik santrali (HES) projesine ilişkin



Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, halk katılımı toplantısına karar verdi. Çiftçiler, toplantının yapılmasını engelledi.

Toplantıda konuşan Sarıoba Mahalle Muhtarı İsa Gökçe, "Benim 80-90 bin dönüm arazim şu an sulanır vaziyette. Bu araziler bize mirastır, mesleğimize devam etmek istiyoruz. Bu projenin bize zararı var. Nasıl mı? Suyun debisi yükseldiği zaman, su geriye doğru tepme yapacağından trafolar, dinamolarda arıza olacak ve tarlalarımızı kullanamayacağız. Çünkü tarlalarımızda sivrisinek olacak. Arazilerimiz atıl duruma gelecek. Bu insanlar bu saatten sonra ne yiyecek? Nereye gidecek? Bu projeye karşıyız, istemiyoruz. İnsanları kandırmaktan başka bir şey değil bunlar. Bu yaşımdan sonra bir yerde çalışmam" dedi.

Çiftçiler, ÇED raporuna karşı dava açacaklarını duyurdu.

## RES PROJESİNE HALK TEPKİLİ

Taykar Enerji Üretim Şirketinin, İzmir Karagöl Tabiat Parkı'nın 4,5 km yakınında, orman vasıflı 997 hektar alanda kurmak istediği 6 adet rüzgar türbini ve elektrik depolama tesisine halk tepki gösterdi.

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına izin başvurusunun ardından, RES için çevresel etki değerlendirme toplantısı yapıldı.

Menemen Alaniçi Köyünde gerçekleştirilen toplantıda söz alan Ziraat Yüksek Mühendisi Üzeyir Karaca, tesis için yol açma, kırma; faaliyetler için ormandan birçok ağaç kesilmesi planlandığını söyledi. Karaca, "Toz ve gürültü oluşurken su kaynakları zarar gördüğü gibi bölgedeki arıcılık faaliyetleri de zarar görecektir. RES, arıların yön duygusunu bozacağı gibi tüm canlıların yaşam alanlarını olumsuz etkileyecek. İçme ve kullanma suları zarar görecektir" dedi.

RES projesine itirazları olduğunu ve birçok çevre ihlali yaşanacağını söyleyen Menemen Çevre Platformu'ndan Dr. Hüseyin Güven, RES'lerin gürültü, düşük frekanslı ses ve elektromanyetik alan etkileri nedeniyle "Rüzgar Türbini Sendromu" olarak tanımlanan sağlık sorunlarına neden olduğunu söyledi.

## VAMİNON HAREKETİ'NDEN EYLEM: MADEN İSTEMİYORUZ

Cengiz Holding'in maden arama faaliyetlerine karşı mücadele sürüyor. Vaminon Hareketi, Artvin Arhavi ilçesinde

ilçeye bağlı köylerde yürüyüş düzenledi. 24 Ağustos günü Balıklı Köyünde başlayan yürüyüş sağanak yağmura rağmen maden araması yapılmak istenen diğer köylerde de toplanan halkın katılımıyla sürdü. Cumhuriyet Meydanında yapılan açıklamada, "Doğamız ve irademiz gasp edilemez" pankartı açıldı. "Dağlarda kar sis var, Arhavi'de isyan sesi", "Ne derelerimiz ne de ormanlarımız satılık değil", "Kirlı ellerini yeşilimizden çek" ve "Köyler Arhavi'nin can damarıdır" dövizleri taşındı. Açıklamada, Lazca 'istemiyoruz' anlamına gelen "Vaminon" sloganı atıldı.

Açıklamada konuşan Pilarget Doğa ve Yaşam Derneği Başkanı Zeki Candemir, maden şirketinin doğrudan yaşadıkları ortama saldıracağını vurguladı. Candemir, "Maden suyumuza el koyacak, derelerimizi zehirleyecek, ormanımızı kazıyacak, çiçeklerimizi solduracak, geçim kaynağımız çaylıkları tahrip edecek, ürünlerin verimini de kalitesini de düşürecek. Köylerimizde yaşayamayacağız" dedi.

Açıklama sonrasında Arhavi Gösteri Merkezi'nde toplanılırken, burada kurulan açık kürsüde söz alan halk, köylerinde maden istemediklerini, mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

# Artvin ve Muğla'da ÇED kararları iptal edildi

**HABER MERKEZİ** - Sermayenin talanına açılan doğanın ve yaşam alanlarının korunması için halkın yürüttüğü mücadele, güç bela olsa da yargı eliyle kazanıma dönüşüyor. Geçtiğimiz hafta İliç'te 9 işçinin katledildiği Anagold Madencilik'e ait Çöpler Altın Madeni'nin ÇED raporunun iptal edilmesinin ardından, bu hafta da Artvin ve Muğla'dan sevindirici haber geldi.

Artvin'in Taşlıca Köyü Cerattepe mevkinde Eti Bakır Cerattepe işletmesi tarafından işletilmekte olan Cerattepe Bakır Madeni, Kıрма Eleme Tesisi ve Teleferek Hattı projesine ait "ÇED Olumlu" kararı, Rize İdare Mahkemesi tarafından iptal edildi.

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına intikal eden karar gereği faaliyet sahibi işletmeye Rize İdare Mahkemesinin vermiş olduğu iptal kararına uyul-

ması, proje alanında ve proje kapsamında üretime yönelik herhangi bir faaliyette bulunulmaması, aksi takdirde yasal işlemlerin tesis edileceği Artvin Valiliğinin 20 Ağustos 2024 tarihli yazısı ile bildirildi. Valilik, tebligattan sonra madencilik faaliyetinin durdurulduğunu açıkladı.

## DANIŞTAY MUĞLA'DAKİ TURİZM VE YAT LİMANI PROJELERİNİ İPTAL ETTİ

Muğla Aspat'ta da "Turizm konaklama tesisi revizyonu ve toplu konut" ve "Turizm konaklama tesisi ve toplu konut proje revizyonu ile yat yanaşma yeri ve mahmuz" projelerine ilişkin Muğla Valiliğinin "ÇED gerekli değildir" kararlarını Danıştay iptal etti.

Danıştay, her iki projenin de çevresel etki değeren-

dirme sürecine tabi tutulması gerektiğine, 'ÇED gerekli değildir' kararının hukuka uygun olmadığına hükmederek, Valilik kararının iptal edilmesine karar verdi.



# Bir yoksulluk temeli: Mülk yoksunluğu

» SENEM NUR PEKTAŞ

Yoksulluğu cinsiyetlendiren, kadın cinsini gün geçtikçe daha da yoksullaştıran faktörlerin temelinde kadınların mülksüzlüğü yatıyor. Özel mülkiyetin erkek egemen karakterli ortaya çıkışından bugüne kadınların sistematik olarak mülksüzleşmesi ile kadın yoksulluğu arasında keskin bir bağ var.

Kadın cinsinin mülkiyet ile ilişkisini anlayabilmek için öncelikle özel mülkiyetin açığa çıkışına ve aileye bakmak gerekir. Dokumacılık, hayvancılık ve tarımsal üretimin başlamasıyla toplumsal iş bölümü kadın cinsinin aleyhine değişti. Erkeğe yiyeceğin sağlanması düşüyordu, bunun tüm araçları ise erkekteydi, çalışma aletlerinin de sahibiydi. Sürülerin, zanaatın tüm ürünlerinin, lüks maddeler ve de kölelerin mülkiyeti aile başkanında yani erkekteydi ama servetin aynı toplam içinde kalması soy zinciri anadan yani kadından hesap ediliyordu. Servetin artışı ile erkek daha önemli bir konum kazandı ve miras hukuku eğilimi değişti. Mirasçının erkeğin soyuna bağlı olduğu eğilimi nedeniyle böylece soyun erkekten belirlendiği, erkeğin mülk sahibi ve aktarım hakkına sahip olduğu ataerkil topluma nesiller içerisinde geçildi. Özel mülkiyetli olmak demek ise güç, hakimiyet, söz hakkı ve her şeyden önce yaşam güvencesi demektir. İşte kadın cinsi tarihsel yenilgisi içinde öncelikli olarak yaşam güvencesini kaybetmiştir. Bu tarihsel anlatının güncel örneklerini her gün yaşıyoruz, görüyoruz.

Soyun erkekten aktarımına geçiş ile ataerkil ev toplulukları doğmuş, burada kadının ev içi köleliği başlamıştır. Başta "familia" yani aile sözcüğünün yalnızca köleleri tariflemek için kullandığını da not düşmek gerekir. Bu bakımdan kadınların söz hakkından, yaşam tarzı özgürlüğünden, bedenine dönük her tür karardan mahrum bırakılışı ve aile içine hapsedilişinin kökeni buradan geliyor. Bu noktada kadın cinsi erkeğe tabi kılınıyor.

Tarih öncesi dönemin iş bölümünden bugüne elbette kadınların mülkle ilişkisi de değişime uğradı. Ele aldığımız ilkel komünal toplumdaki köleci topluma ardından feodal ve mevcut olarak içinde yaşadığımız kapitalist topluma kadar sınıfların yeniden belirlenimi ekseninde kadın ve mülk ilişkisi değişti. Kapitalist toplumda kadının iş gücü ordusuna katılımı istendiği için kadınlar köleci evlerden sınırlılıkları olsa da çıkarıldı. Özel mülkiyeti kutsayan burjuva sözde eşitlikçi anlayışla kadına mülk sahibi olma hakkı tanındı. Kadın özgürlük mücadelesinin bu yönlü yönelttiği taleplerin de basıncıyla kanunlarda değişikliğe gidildi. Kadınlar da mülk sahibi olma hakkını elde edebil-



di. Bu hak tanımanın ise kadınların mülk sahibi olması ile sonuçlanmadığı ortada. Özel mülkiyetli olma hakkı yalnızca burjuvazinin bölüklerine verildiği, proletarya mülksüzleştirildiği için proleter kadın da kanunlar ne kadar değişse de kapitalizmin sömürü gerçekliği içinde mülkten yoksun kalmaya devam etti. Mülk yoksunluğunun temelini bu noktada kanunlar ekseninde değil kapitalizmde aramak gerekiyor. Kapitalizm, erkek egemenliğiyle sıkı bir ittifak içindedir. Bu yüzden pek çok ülkede bu hakkın birkaç kanun nezdinde dahi olsa kadından sökülüp alındığını, halen vermediğini de görmek gerekir.

Güncel tabloya bakmak gerekirse, kadınlar dünyada toplam mülkün ve toprağın yüzde 20'sinden daha azına sahip. Bu oran çoğu ülkede yüzde 10 ve daha azına iniyor. Bu sahipliğin ezici çoğunluğunu da burjuva kadınlar oluşturuyor. Proleter kadının mülkü konusunda rakamlara vurulacak bir oran dahi söz konusu değil. Üstelik bu oranlar gün geçtikçe daha da düşüyor. Bunun devam eden bir halka olmasının nedenlerinden biri soyun erkekten aktarımıdır. Kadınlar sıklıkla miras dışı yani mülkü aktarımı dışında bırakılıyor. Çünkü "aileden gidecek" olan kız çocuklarına bırakılan mirasın evlendiği erkeğin ailesine ve soyuna geçeceği, kadının soyunun da değişimi ile mülk üzerinde mevcut ailenin hiçbir hükmü kalmayacağı fikri bunda çok etkili. Bu nedenle Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında miras bölümü söz konusu olduğunda, çoğunlukla erkek çocuklara kalıcı mülk, kız çocuklara ise tükenebilir maddi kaynaklar düşer. Hatta çoğu zaman hiçbir şey düşmez. Erkek çocuklara dükkân ya da evlerin tapusu verilirken, kız çocuğunun payına düşen tapu olarak değil para olarak verilir. Bu pay ise bir mülk almaya yetmeyecek kadar azdır. Kadınlar mülkten gelecek düzenli gelirden, onun alım satım hakkından ya da

işletilmesinin getireceği toplumsal konumun avantajlarından mahrum bırakılır. Böylece kuşaklar arasında erkek çocukları yaşam güvencesine sahip olurken, kız çocukları evleneceği erkeğin ailesine "havale edilir". Burada ise kadının mülk edinmesi neredeyse imkansızdır. Evlilik sürecinde edinilen mülk de kadının değil erkeğin üzerine yapılır. Hem babadan kalan hem de evlilik sürecinde edinilen mülk, kadının mülkü idare edemeyeceği, kız çocuğuna miras düşmediği tipindeki dini ve kültürel kalıntılar nedeniyle de kadına bırakılmaz.

Bir başka neden ise kadınların mülk edinebilecek maddi kaynağa sahip olabilecek bir üretim sürecinde yer alamamalarıdır. Tarımsal üretimden örnek vermek gerekirse, kadınlar tüketim için besin üretiminin çok büyük bir bölümünü üstlenir. Bunlar daha çok karşılıksız olarak tüketilir ya da daha gündelik ürünler olduğu için değeri düşüktür. Direkt olarak gelir getiren, ticarete geçerliliği olan tipte ihracat mahsulünü ise erkek ekip biçer. Bu ürünlerin üretim sürecine kadın katılıyor olsa da parası kadına değil erkeğe verilir. Bu örnekte de görülebileceği üzere kadınların elinde mülke dönüşecek bir birikim oluşmuyor. Böylece kadınların mülksüzlük zinciri kırılmıyor ve kadınlar arasında mirasa dönüşmemesinin nedeni de burada yatıyor.

Peki kadınların mülkten yoksunluğu yoksulluğu nasıl doğuruyor? Yoksunluk kadınları nasıl etkiliyor? Başta vurguladığımız gibi kapitalist toplumda özel mülkiyet söz ve güç anlamına gelmekte. Öncelikli olarak kadınlar mülksüzleştirilerek bunlardan mahrum bırakılıyor, erkeğe köle olma pozisyonu mülksüzleştikçe daha da güçleniyor. Mülkten yoksunluk kadınları geleceğe dair belirsizliğe sürüklerken, en önemlisi ve yoksulluğun temel sebebi olarak da güvencesiz, gündelik emek gücüne dayalı yaşam sürmek

## kadın yoksulluğu

zorunda bırakıyor. Gündelik yaşam sürmek, gün atlatmak bir kadın cinsi özelliği olarak kendini böylece var ediyor. Geleceğe dair belirsizlik hali kadınları sermaye düzenine daha bağımlı kılıyor, iş gücünde hareket edemez hale getiriyor, daha fazlasını talep edemez ve patronla karşı karşıya gelemez hale de getiriyor. Kadının iş gücüne katılmadığı durumlarda ise kadınlar özellikle de kırsalda erkeğin ölümü ya da yokluğunda daha da yoksullaşılıyor. Erkeğin mülk sahibi ve kadının tabi olduğu bir düzende erkeğin yokluğu ile kadınlar yoksulluğun can alıcı bir noktasına geçiyor. Bu durumda sadece erkeğin değil erkeğin ailesindeki erkeklerin de kölesi konumuna getiriliyor, kendi yaşamından bütünüyle kopararak erkeğin ailesinin himayesi altında yaşamaya çalışıyor.

Mülkle var olan bu erkek egemen ilişkinin daha gündelik ölçeklerde kadınların yoksulluk tablosunu nasıl etkilediğini her gün yaşayarak deneyimliyoruz. Kadın cinsinin hafızasında yer edinen bazı pratikler de buradan açığa çıkıyor. Erkeklerin kadınları eve hapsedmek, kendine köle kılmak, uyguladığı şiddetten çıkışı olmadığını göstermek için en sık kullandığı argüman, "Yattığın kalktığın bu ev, bu çatı bile benim" değil mi? Mülk ile ilişkisi sayesinde erkek kadını yaşamına sahip çıkamaz hale getirmekte, geleceğini sadece kendisine bağlamakta ve kadını da ev içinde yoksulluğa mahkum etmektedir. Ailelerde yaşlı kadınların evlenen genç kadınlara, "kulağına küpe olsun" diyerek öğütlediklerinin temeli de buradan geliyor. "Düğünde takılan altınlarını kocana verme, annenin evinde dursun götürme, kenara mutlaka kendine para ayır, habersiz de olsa kenarda kendi malın olsun" önerileri, erkek egemen mülkle kadınların kuşaklar arası sınavından geliyor. Kadınların kendilerine ait bir evi, arabası, dükkânı olduğunda mutlaka onu kız çocuğuna miras bırakmak için seferberliğe girişmesi de yine bu mülksüzlük kaderini en azından bireysel pratiklerle kırma çabasından geliyor.

Kadınların yoksulluğunu tartışırken özel mülkiyetli rejimi ele almak özel bir önem taşıyor. Bu ele alış bizlere kadın cinsinin yoksulluğunun kapitalist özel mülkiyet düzeninin ortadan kaldırılıp toplumsal mülkiyet düzenine geçilmeden gerçekleşemeyeceğini ilan ediyor. Bu bakımdan kadın yoksulluğuna karşı mücadelede bu kaynağı hedeflemeyen her akım ve ideoloji de boşa düşmeye, kısa erimli olmaya mahkum kalıyor.

ROTA  
Serpil Arslan

## Toplumsal yüzleşmeye, harekete geçmeye

Faşist şeflik rejiminin kadın cinsine açtığı savaş nedeniyle kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddetin her biçimi görülmemiş düzeylerde artarken, bu politikaların uygulayıcısı olan erkekler, toplumsal çürümenin aparatları haline geliyor. Bu aparatlarla işbirliğini her geçen gün daha fazla sağlamlaştırmaya çalışan faşist şeflik rejimi bu yolla faşizmi toplumsallaştırmaya çalışıyor.

Faşist şeflik rejiminin ezilen sınıflardan erkekleri iki ayrı kampa nasıl ayırdığını ve bir kesimini kendisine nasıl yedeklediğini, iki ayrı örnek üzerinden anlatmaya çalışacağız.

İlki, geçtiğimiz günlerde Manisa'da yaşanan kadına yönelik şiddet olayı. İkincisi ise 2020 yılında Kadir Şeker'in kadına yönelik şiddete müdahale örneği olacak.

Her ikisini de kısaca özetleyecek olursak; Manisa'nın Akhisar ilçesinde geçtiğimiz günlerde Yılmaz Akman isimli fail erkek, sokak ortasında dini nikah ile birlikte yaşadığı kadını demir sopayla öldüresiye şiddet uyguladı. Kadının yardım çığlıklarına rağmen kimse yardım etmedi.

Dört yıl önce ise Kadir Şeker, kadına yönelik şiddete seyirci kalmayı tercih etmeyerek müdahale etti. Fail erkeği engellemeye, şiddet mağduru kadını ve kendisini savunmaya çalışırken, kadına şiddet uygulayan fail erkek öldü. Sonrasında yaşadıkları ise adeta kadına yönelik şiddete karşı harekete geçenlere gözdağı niteliğindedir. Kadir Şeker'e, yargılama sürecinin sonunda 10 yıl 10 ay hapis cezası verildi.

Biri geçtiğimiz günlerde yaşanan, diğeri ise 4 yıl önce yaşanan bu iki olgudan nasıl sonuçlar çıkarılmalı?

Faşist şeflik rejimini ve AKP, izlediği gerici politikalarla kadına yönelik şiddeti görülmedik düzeyde arttırırken, diğer yandan iktidar alanını genişletmek için ezilen sınıftan erkekleri, kadın özgürlük mücadelesinin yanında ve karşısında olanlar şeklinde safıya taşıdı. Bu safılaşmanın gerici kampında yer alan ezilen sınıfın safılarındaki erkekler, kendisine yabancılaşarak faşist düzenin bir eklenmesi haline geldi. Erkek devlet ezilen



erkeği apolitikleştirerek, kadına şiddet uygulayan, meşru gören, seyirci erkek kendi safına dahil ederek bu yolla tabanını genişletti.

Faşist şeflik düzeni, erkek cinsine kadın üzerinde sınırsızca tahakküm kurma hakkı sunarak, sistemin ona içerdiği geri düşünüş kalıpları ile ezilen erkeği kendi sınıf çıkarlarına da yabancılaştırdı. Bu yabancılaşma zemini üzerinde de kadını mülkü, eşyası, uzantısı olarak görmeye başladı. Kadına yönelik şiddetin bu düzeyde artması da bu bataklık serasında gelişti. Erkek cinsi kendisine herhangi bir nedenle karşı gelen kadına her türlü şiddet, taciz, tecavüz, işkence uygulamayı hakkı olarak görmeye başladı. Hukuk sisteminden, aileden, medyadan, topluma kadar faşist düzenin tüm üst yapı kurumları tarafından sırtı sıvazlanarak cesaret verildi. Böylelikle, erkek egemenliği yeniden üretilerek güçlendirilirken, ezilen sınıftan erkekler de erkek devlet ile ittifak kurarak, kadının köleleştirilmesi üzerine kurulu despotik iktidarın kale muhafızları haline getirildi.

Faşist şeflik rejimi bütün bunları politik islamcı restorasyonu gerçekleştirmek için kadın kazanımlarını gasp ederek yaptı, yapıyor. İktidar olmanın tüm olanaklarını sınırsızca kullandı. Erkek egemen yargı sistemiyle, ele geçirdiği medya araçlarıyla, eğitim sisteminde kadın düşmanı politikalarla, en son getirdiği Maarif Modeli Eğitim Sistemi ile

kadını ailenin uzantısı yaparak şef tipi ailenin köşe taşlarını oluşturdu. "Aileyi koruma, kadına yönelik şiddeti önleme" manipülasyonu altında kadını aileye, ev içine hapsetti, böylelikle, kadına yönelik şiddetin beslendiği zemini her geçen gün daha fazla güçlendirdi.

Çocukları istismar edenleri affetti ya da biçimsel cezalarla failleri cesaretlendirdi, istismarı meşrulaştırdı. Diyanet işleri görevlilerinin kadınlara, kız çocuklarına dönük gerici fetvaları ile erkek gerici şaha kaldırıldı.

Bütün bunların yanı sıra özellikle cinsel suçlardaki cezasızlık politikası ile erkeği kadın üzerinde tahakküm kurma konusunda cesaretlendirdi. Bunun için sadece son birkaç ayın haberlerine bakmak yeterli. Boşanmak istediği halde erkek mahkemelerin boşamadığı kadınlar, korunma istediği halde talebi karşılanmayan, karşılansa da hiçbir önlem alınmayan, şiddet bildirimine rağmen talebi karşılanmayan onlarca kadın katledildi.

Tekrar örneklerimize dönersek; Manisa örneğinde kadına yönelik şiddet karşısında seyirci erkek topluluğu kadına şiddeti meşru gördü. Gözünün önünde vuku bulan erkek şiddetini seyrederek doğrudan olmasa da nesnel olarak şiddetin tarafı haline geldi. Şiddete uğrayan kadın için "risk" almak istemedi, ya da kadının hak ettiğini düşündü, bireycilikle malul düşünüş biçimiyle ona

dokunmayan yılanın bin yıl yaşamasını istedi, vs... Sonuç olarak erkek topluluğu hangi saikle müdahalesiz kalırsa kalsın, kadına yönelik şiddeti meşru gören düzenin, boca ettiği erkek egemen gerici düşünüş, duygulanım kodlarıyla hareket etti. Bu durumun kendisi, şiddet uygulayan, şiddeti meşru gören, kadın üzerinde sınırsız otorite kurmak isteyen erkeği cesaretlendirdi. Kendisine yabancılaşmayan, erkek egemen şiddeti meşru görmeyen erkek ise kadına yönelik şiddeti meşrulaştırır şeflik düzenine, sisteme öfke duydu.

Diğer Kadir Şeker örneği ise bu safılaşmanın kadın özgürlükçü çizgisinde konumlanan insan gerçeğine işaret etti. O an tesadüfen yakınında vuku bulan kadına yönelik şiddetten rahatsız oldu. Harekete geçti. Belki bu müdahalenin 10 yıl hapis cezası ile sonuçlanacağını o an hesaplayamadı ama önemli değil. Önemli olan, hareketsiz kalmayı, seyretmeyi tercih etmeyişidir. Ve nesnel olarak erkek egemen çarklara rağmen toplumsal duyarlılığını koruması, saldırıya sessiz kalmamasıdır. Kadir Şeker bu eylemi ile faşist şefliğin safılaşma ekseninde kadın özgürlükçü çizgide yer alacağını, erkek cinsinin insanlaşma ısrarını temsil edeceğini göstermiş oldu.

Faşist şeflik rejiminin 22 yıllık iktidarı boyunca bütün saldırıları altında itaat etmeyen, korkmayan, geri durmayan kadın mücadelesi, kadın uyanışı ise dayanılacak, ilerlenilecek en temel dayanak oldu. Gerek kendiliğinden kadın bilinci, gerekse kadın hareketinin yürüttüğü mücadeleyle şiddetin erkeğin en doğal hakkı olmadığı, erkeği insanlıktan uzaklaştırdığı bilinci gelişmeye başladı. Özgecan Aslan'ın katledilmesi, Gülistan Doku'nun kaybedilmesi, Pınar Gültekin'in katledilmesi toplumsal yüzleşmenin, toplumsal erkekliliği sorgulamanın önemli anlarından oldu. Ezilen erkekler de dalga dalga yayılan bu hareketten etkilenmeye, önemli sorgulamalar içerisine girmeye başladı. Şimdi bu vesile ile bir kez daha güçlü toplumsal yüzleşme ve faşist düzenin erkek egemen düzenine çomak sokma eylemini daha fazla büyütme vakti.

## Özsavunmasını uygulayan Ezgi tutuklandı

İSTANBUL - Kadınlara ve çocuklara şiddet uygulayanlar tutuklanmazken, tutuklansalar dahi kısa sürede serbest bırakılırken özsavunmasını uygulayan kadınlar tutuklanıyor, ağır cezalar alıyor. İstanbul'un Çatalca ilçesinde yaşayan Ezgi Ceken, kendisine yıllarca şiddet uygulayan, boşanma aşamasında olduğu ve uzaklaştırma kararı aldığı Sezgin Ceken'i evine gelmesi üzerine silahla yaraladı. Hastaneye kaldırılan Sezgin Ceken öldü. Gözaltına alınan bir çocuk annesi Ezgi Ceken tutuklanarak hapisaneye gönderildi.



# Arıkan: Sermayenin saldırılarına karşı işçi direnişlerinin etrafında kenetlenmeliyiz

PINAR GAYIP [ETHA]

**İSTANBUL** - İşçi ve emekçiler; sermaye, devlet ve işbirlikçi sarı sendikaların kuşatmasına karşı direnişte. Tarlalardan fabrikalara, depolardan belediyelere, in-saatlardan tersanelere...

İşçi direnişleriyle nasıl ilişkililmesi ve sınıf mücadelesinin nasıl yürütülmesi gerektiğini Umut-Sen Sözcüsü Burcu Arıkan'la konuştuk. Sermayenin proleterleşmiş yeni coğrafyalar yarattığına dikkat çeken Arıkan, artık köylülerin kentlere sürülmek yerine yaşadıkları yerlerde toprağı gasp edilerek işçileştirildiğini belirtti. İşçi sınıfının mücadelesini dert edenlerin, tüm direnişleri sahiplenmesi ve emek vermesi gerektiğini vurguladı.

## SERMAYE KARŞISINDA GÜÇSÜZ HALE GETİRMEK GİBİ BİR AMAÇLARI VAR

**Öncelikle sermayenin saldırıları hakkında biraz bilgi verir misin?**

Şu an sermayenin saldırısının boyutu nu ve niteliğini iyi kavramak lazım. Hem işçilere hem de sermayenin başka alanlardaki saldırıları açısından tabloya baktığımızda; köylülerin tarlaları ve topraklarına, kentlerde barınma hakkına, deprem bölgesindeki yaşananlara kadar topyekun bir saldırı var. Genel olarak mülksüzleştirme, proleterleştirme ve güvencesizlik içinde insanları sermaye karşısında güçsüz, çaresiz hale getirmek gibi bir amaçları var.

## DİRENİŞLER KENDİLİĞİNDEN DEĞİL

**İrili, ufaklı; farklı iş kollarında süren direnişler var. Bu direnişleri nasıl değerlendirilmeli?**

İşçi direnişleri çok kopuk evet ama bir süreklilik var. Bu yazı düşünürsek aynı anda onlarca direnişin olduğu bir ortamda yaşıyoruz. Burada ortak talepler genelde ücret zammı, koşulların iyileştirilmesi, İSİG önlemlerinin alınması şeklinde. Buna ek olarak da sendika yani örgütlenme hakkı. 6356 sayılı kanun, zaten örgütlenme hakkını iş kolu barajları vs. ile baltalıyor. Ama artık patronlar bunu bile uygulama gereği duymuyor. O yüzden de işçiler genelde bir direnişle, kimi zaman sendikalarını zorlayarak kimi zaman son olarak Çiğli Belediyesinde gördüğümüz Genel-İş'in direnişi daha sabit ve ılımlı tutma eğilimine karşı işçilerin "bu böyle olmaz" deyip kendi iradeleriyle Ankara'ya gelmesi gibi örnekler üzerinden düşünürsek işçi direnişleri, bir süreklilik içerisinde kendi yolunu inşa ediyor. Şu anda bunların birlikte hareket



etmesi ile ilgili bir eksiklik var ama direnişçilerin birbirinden haberdar olduğunu, sık sık birbirlerine selam gönderdiklerini, bazen imkan bulduklarında başka direnişlere ziyarete gidip geldiklerini görüyoruz. Buralarda örgütlenen öncü işçilerin, çoğu direnişin arkasında olan direnişçi, mücadeleciler, bağımsız sendikaların bu direnişlere kattığı politik bir muhteva var.

## PATRONLAR POLİTİK BİR TAVIR SERGİLİYOR

En nihayetinde direnişe somut bir talep üzerinden çıkılsa da bu bir sınıf mücadelesi, işçi sınıfının genel derdi. Bir direnişin kazanması demek, sadece oradaki işçilerin, 3-5 bin lira zam alması demek değil. İşçilerle konuştuğumuzda şunu soruyorlar, "Talep ettiğimiz para patron için bir şey değil, neden vermiyor?" Cevap basit aslında, bir havzada bir direniş kazandığında patronlar bir direnişin taleplerini kabul ettiğinde bunun zincirleme olarak bütün havzaya ya da bütün iş koluna yayılacağını biliyor. Aslında patronlar kendi sınıfı açısından politik bir tavır alıyor. Yoksa hiçbir işçi direnişinin talep ettiği miktar şu anki sermaye sahiplerini zorlayacak miktar değil.

## DİRENİŞLERİN ETRAFINDA KENETLENMEMİZ GEREK

Ya da bir işyerinde İSİG önlemlerinin alınması talebi kabul edildiğinde; biliyoruz ki İSİG önlemleri doğru dürüst alındığında patronlar işçileri o kadar sömüremez, bu kadar ucuz emek olarak kullanamaz ve bu kadar kar elde edemez. Dolayısıyla bütün bunları verdiklerinde, karşılığında bir sınıf bilinci geliştireceğini, yaygınlaşacağını biliyor.

Örneğin CarrefourSA direnişi; Sabancı'ya karşı kazanım elde etmek demek bütün depo işçilerinin aklında, fikrinde fiili bir mücadele verdikleri zaman koşullarını değiştirebilecekleri ihtimalinin doğması demek. Sabancı zaten bunu biliyor. Bizim de bu bilinçle bütün direnişlerin etrafında kenetlenmemiz gerekiyor.

Bu mücadelenin iki ayağı var; birisi direnenler, direnişin özneleri. Diğeri direnişi takip edenler, işçi sınıfının derdini kendine dert edenler. Bu iki ayağın güçlü bir şekilde çalışması gerekiyor.

## SERMAYE ARTIK KÖYLÜLERİ YAŞADIĞI YERDE İŞÇİLEŞTİRİYOR

**Orta Vadeli Programla ne amaçlanıyor?**

Geçmişte bizim bildiğimiz bir işçileşme modeli var. Köyden kente göç gibi. Son zamanlarda böyle değil. Örneğin OSB'lerin peşine düşüp takip ettiğimizde ya da maden ocaklarının bütün bu toprak talanı, toprak gasbı dediğimiz şeyin sermaye için ne anlama geldiğine baktığımızda, sermaye artık işçileri köyden kente itmeyi tercih etmiyor. Artık kendi yaşadıkları yerde topraklarını gasp edip, ekip biçtiği kendi geçimini sağladığı toprağından koparıp birkaç kilometre ötede kurduğu OSB'de işçileştirmek gibi bir yöntem tercih ediyor. Buralarda insanlar başka tür yerel ilişkiler içine de hapsolüyor. O yüzden işçi sınıfının mücadelesi nasıl olmalı sorusuna yanıt ararken, bu işin coğrafyasının da değiştiğini görmek lazım.

## YENİ PROLETERLEŞME COĞRAFYALARI KURULUYOR

Anadolu'daki bir sürü köy, kasaba sanayileşiyor. Çok sayıda OSB, lojistik mer-

kez, yollar açılıyor. Orhangazi Köprüsünü hep geçiş üzerinden konuşuyoruz. Geçen gün Bursa'daki bir köyde tarlalar özel bir endüstri bölgesi ilan edildi, ondan önceki sene de onun yan parselindeki tarlalar ilan edilmiş, başka bir yer edilmiş. Biraz uzaklaşıp baktığımızda tam da Gemlik Limanıyla Orhangazi Köprüsü arasında düştüğünü görüyoruz. Burada yeni bir proleterleşme coğrafyası kuruluyor. Bu yeni oluşan yerlerin çoğunda, sınıf mücadelesi derdi olan insanlar olarak var mıyız, yok muyuz? Bu dönemde en temel soru bu.

## SERMAYENİN SALDIRISINA DENK DÜŞECEK BİR POZİSYON ALMALI

Mehmet Şimşek programı ya da Orta Vadeli Program (OVP) dediğimiz şey aslında bütün coğrafyanın yeniden inşası, bir proleterleşmeye yönelik madenini, toprağını, güneşini, suyunu her şeyini sömürecek, uluslararası iş bölümünde böyle bir yere oturan ve bütün Anadolu'ya yayılan sömürü programı. Dolayısıyla işçi sınıfı mücadelesi; sermayenin saldırısı nasılsa ona denk düşecek bir mekansal pozisyon almalı, ona denk düşecek bir örgütlenme olmalı.

## Söylemek istediğin son bir şey var mı?

Güncel tabloya baktığımızda, bütün işkollarında depo, lojistik, tarım, metal, tekstil, belediyeler... Her yerde işçilerin direndiği, ortak taleplerde birleştiği bir tablo görüyoruz. Direnişlerin ayrı ayrı olması başka bir şey, çünkü işyeri örgütlenmesinden çıkıyor. Ama genel olarak bütün iş kollarına yayılmış bir durum. Hatta şöyle, Mehmet Şimşek'in kamuda tasarruf tedbirlerini düşünürsek, kamu emekçilerine saldırıyı çok açıkça ifade ettiği bir paket.

## KAMU EMEKÇİLERİNİN MESAİSİ KALDIRILMAK İSTENİYOR

Mesela, kamuda memurların servislerinin kısılması konuşuldu ama memurların 08.00-17.00 mesaisi kaldırılmak isteniyor. Kamu sektörü bunun kaldığı tek yer. Şimdi buraya saldırıyor olmalarının bir amacı var. Burayı da emekçilerin elinden alacaklar. Hiçbir yerde hiç kimse güvençeli çalışamayacak.

Sermayenin bu saldırılarından kaçabilecek, kurtulabilecek bir iş kolu yok. Şu anki tabloda bütün illerde, iş kollarında bir direniş, huzursuzluk var. CarrefourSA, Polonez, İzmir'de Çiğli ve diğer belediyelerdeki direnişler ve burada ismini sayamayacağımız kadar çok direniş oldu bu yaz. Bu, güzel bir şey.

# Sömürünün yüzleri: Ücret paylarındaki çöküş ve emek mücadelesinin yol haritası

» OZAN HOROZ

*Açlık ordusu yürüyor;/ yürüyor ekmek-sizleri ekmeğe doyurmak için,/ hürriyetsizleri hürriyete doyurmak için/ açlık ordusu yürüyor,/ yürüyor ayakları kan içinde.*

Dünya şairi komünist Nazım Hikmet'in sözleriyle başlamak istedim yazıma. Mehmet Şimşek'in dayattığı sömürü programı ve açlığın şairini, sanırım Nazım usta gibi ifade eden şair sayısı çok azdır.

Ülkenin dört bir tarafında patlayan irili ufaklı fiili grevler, direnişler ve fiili meşru mücadele bilinci, sınıftan umut etmek için birçok neden veriyor önümüzdeki mücadele günleri için. Sendikal ağalık düzenine, açlığa, sefalet ve sömürüye karşı ajitasyon ve propaganda kanallarını ustaca kullanma başarısı gösteren direnişteki tüm sınıf kardeşlerimizle selam olsun! Onlardan öğrenmeye devam ediyoruz.

Mehmet Şimşek programının, ortodoks iktisat politikalarının ilk ve öncelikli hedefinin talep yönlü enflasyonu baskılamak ve bu yolla emek ücretlerinin reel alım gücünü düşürmek olduğunu belirtmiştik. Bu cümle daha anlaşılır ve günlük ajitasyonun berrak diliyle bir kez daha nasıl ifade edilmiş hep beraber bakalım: "Çocuğumuza bez alamadık diye zam istedik, işimizden atıldık. Mutfağımıza yağ alamadık diye zam istedik, işimizden atıldık. 300 personelin günahına girmeyin. CarrefourSA'dan alışveriş yapmayın, suça ortak olmayın" diye sesleniyor bir öncü kadın işçi. Çelişki tam da burada başlıyor işte: Öncü işçinin dilinde, ücretleri düşüren ve zam taleplerini en ukalaca ve burjuva kibriyle cevaplayan hükümet, "Enflasyonla mücadelemiz devam ediyor, kemer sıkmaya devam edeceğiz" diyor. Peki bu sıkılan kemer kimin boynuna dolanacak? Asıl sorulması gereken soru bu! Burjuvazinin mi, işçi sınıfı ve ezilenlerin mi? Bu sorunun cevabı bizler açısından nettir; önder sınıfın ve onun öncülerinin pozisyon alışları ve hamleleri kazananı belirleyecek. Keza burjuvazi cephesinde bir ekonomik krizden bahsetmek şimdilik mümkün değil. Karlarını her geçen gün artıran ve Mehmet Şimşek'in ekonominin anahtarını almasıyla beraber işbirlikçi ve kurnaz bir sözcü buldukları da kesin. Buna karşılık, sınıf içerisinde yoksullaşma kriziyle kaynamaya başlayan kazan, patlama noktasına gelmek üzere. Bu noktada devrimci öznelerin pozisyonu ve konumlanışı kaçınılmaz savaşın seyrini ve kazananını belirleyecek. Sınıf mücadelesi cephe-



sinde henüz birleşik bir mücadele çizgisi oluşmamış bile olsa, geleceğe dair krizi derinleştirmeye ve çubuğun yönünü sınıfa bükmeye yarayacak birçok gelişme olduğu da ortada.

Sermaye ile ilişkisi bakımından Mehmet Şimşek ve ekibi tarafından tam da olması gerektiği gibi yönetilen bir süreçle karşı karşıyayız. Yükselen enflasyon oranında artmayan ücretler ve tırpanlanan haklar, sermaye gruplarının karlılığına kar katarken düzenin devamlılığı için de en uygun zemini sağlıyor.

İSO içerisinde yer alan ve ülkedeki sanayi üretiminin yüzde 20'sini elinde tutan ilk 500 şirketin verilerinden yola çıkarak sermaye birikim sürecinin yapısı ve mevcut pozisyonun vahameti hakkında genel bir bilgi sunmaya çalışacağız.

Faşist baskıların ve yasakların emek cephesindeki sonuçlarını kavramak açısından bu verinin kıymetli olduğunu düşünüyorum. İSO içerisinde ilk 500 şirketin 2004-2015 yılına kadar oluşturduğu katma değer içindeki ücret payı yüzde 55,7 iken, 2018 itibarıyla bu rakam 54,7'ye, ardından gelen 4 yılın sonunda ise yüzde 26,7'ye kadar gerilemiş.

Dolayısıyla, yaratılan artı değer içindeki işçi payı azaldıkça, aradaki fark patronların cebine gitmektedir. Bu durumun, aynı zamanda üretim maliyetleri arasında yer alan işçi ücretlerinin düşmesi ve Türkiye'nin ucuz emek cenneti haline getirilme hedefine yönelik bir hamle olduğu da ortadadır.

2015 yılı, AKP için bir dönüm noktasını temsil ediyor. 7 Haziran seçimlerindeki kayıptan sonra uygulanan faşist baskılar ve yasaklar, sermaye blokları açısından her şeyin yolunda olduğunu

gösterdi. 2015 yılı itibarıyla hızlanan enflasyon, sömürü oranlarında da ciddi değişikliklere yol açmış durumda. 2003-2015 döneminde sömürü oranı yaklaşık yüzde 78 civarındayken, enflasyon oranında artmayan ve eriyen reel ücretler, sömürünün katmerlenmesine neden oldu ve 2021-2023 aralığında yüzde 250'lere ulaştı. Sermayenin sadık temsilcisi Mehmet Şimşek'in uyguladığı politikalar, sermaye açısından 'meyvelerini' vermiş ve ücret artışları sıfır ya da asgarinin altında kaldığı için görece yoksullaşmayı mutlak yoksulluk durumuna getirmiştir.

Hükümet sözcülerinin birçoğunun ağızlarından düşürmediği "enflasyonla mücadele" programı, işçiler ve ücretliler için sefalet programına dönmüş durumda. Mehmet Şimşek ve ekibinin mücadele ettiği şey enflasyon değil, işçi sınıfı ve ezilenlerin katma değer içerisinde aldığı ücret hakkının gasbidir. Dolayısıyla esnek üretim ve sömürü düzeni olduğu gibi devam edemez; işçilerin alım gücü cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde olmadığı kadar düşürülmeli ve enflasyonla mücadele adı altında sömürü katmerlenmelidir.

Peki, enflasyonun asıl nedeni nedir? Enflasyonun asıl nedeni, özellikle patronlar sınıfının doymak bilmez kar hevesidir. Yukarıda bahsettiğimiz şekliyle son 4 yıl içerisinde şirket karlılıkları yüzde 250'leri bulurken, ücretler enflasyona ezdirilmiş ve kar itilimli bir enflasyon oluşmasına neden olmuştur. Bu yönüyle ekonomik kriz bir ihtimal olarak hala kapıda da olsa, ortadaki pastadan emeklilere, işçilere ve bir bütün olarak tüm ezilen kesimlere düşen pay ufaltıl-

mış ve bu emekçiler açlıkla sınanır hale getirilmiştir. Ekonomik kriz koşullarında seri firma iflasları ve mali oligarşinin de aynı şekilde bu daralmadan etkilenmesi kaçınılmazdır. Yaşadığımız şey, karlılıkların ortaya koyduğu haliyle olsa olsa serbet transferi yoluyla bir bölüşüm şoku olabilir.

Özelde burjuvazinin uluslararası sermayeye söylediği şey şudur: Gelin birlikte sömürelim, Türkiye bir ucuz emek cenneti! Reel ücretler bakımından işçi ücretlerinin alım gücü Avrupa veya emperyalist ülkelere göre hemen hemen 1/9 oranındadır. Kar itilimli enflasyon aracılığıyla bu oran özellikle gıda, ulaşım, konut kiralari ve genel yaşamsal giderler kalemlerinde günden güne artmaktadır. Dolayısıyla, Mehmet Şimşek programının enflasyonla mücadele dediği ve CHP'nin de tabanını kaybetme korkusuyla "çekimser" desteğini aldığı program, işçi ve emekçiyle mücadele programıdır.

Ücretlerin tırpanlanması, hükümet cephesinde sermayenin iki bloku arasında memnuniyetle karşılanmış ve yüksek faiz politikasıyla uluslararası fon şirketleri, mali sermaye ve banka sermayesi mutlu edilirken, yoğun emeğe dayalı iş-kollarında ücretlerin ezdirilmesi yoluyla karlılığın ve "rekabetin" yolları açılmış olmaktadır. Dünyada ucuz emeğin başkenti olan Çin, Bangladeş ve Tayvan gibi uzak pazarlar, Mısır ve Kuzey Afrika gibi yakın pazarlara göre maaşlar ve ücretliler sınıfının alım gücü hala çok yüksektir. Dolayısıyla, enflasyonla mücadele edilecekse, karlılık artırılmalı ve işçinin genel sömürü düzeyi pazarla "rekabet" edilebilir ücretler düzeyine çekilmelidir.

Sınıflar savaşımının Türkiye ve Kürdistan sahasında yürünecek uzun bir yol var. Sınıfın öncüleri ve sınıflar mücadelesinin parçalı yapısı ancak birleşik mücadele panzehiriyle yatağını bulacaktır. Buradan hareketle, barınma sorunu yaşayan ve yurt bulamayan üniversite öğrencisi, çorbasını kaynatmakta zorlanan ev emekçisi, fabrikada emeği sömürülen işçi ve hasadı tarlada kalan ve kredi botağında olan çiftçinin mücadelesi kazananı belirleyecek. Sınıfın gösterdiği hak alıcı mücadele çizgisi öncüler tarafından büyütülür, stratejik ve taktiksel akıl işleyişi boşlukları doldurursa, umutlanmamak için hiçbir neden yok. Umudu çoğaltmak, direnişi büyütme ve zaferi kazanacak yolun taşlarını döşemek için hepimize eskisinden daha fazla görev düşüyor.

# İşçiler patronlara karşı kararlıca direniyor



**HABER MERKEZİ** - İşçiler, ücretlerinin artırılması, iş güvenliği önlemlerinin alınması, kurtlu yemek yememek, mobbinge son verilmesi, sendikalaşma özgürlüğü için direniyor. CarrefourSA, Polonez, Akcanlar, CHP'li belediyelerde ve inşaatlarda çalışan işçilerin direnişleri sürüyor

Dev Yapı-İş üyesi inşaat işçileri, Bayburt Group'un gasp ettiği ücretleri için

başlattıkları vinç kule eylemini üçüncü gününde kazanımla sonuçlandırdı. İstanbul'un Arnavutköy ilçesinde de Getir deposunda 50 işçi, maaşlarına zam yapılması ve İSİG önlemlerinin alınması talebiyle iş bıraktı.

## İLİÇ'TE İŞTEN ATILAN İŞÇİLER EYLEME GEÇTİ

9 işçinin katledildiği, tonlarca siyanürün toprağa karışarak büyük bir doğa katliamının yaşandığı Erzincan'ın İliç ilçesindeki Anagold Madencilik'e ait Çöpler Altın Madeninde, 187 işçi işten atıldı. İşten atmaların devam edeceği öğrenilen madende, halk ve işçiler birleşti, madenin girişinde işçi servislerinin yolunu kapattı. Ardından Anagold önüne yürüyen işçiler ve halk "Ya buradan çıkın ya haklarımızı verin" dedi. "Önce topraklarımızı, sonra canlarımızı, en sonunda hayallerimizi çaldınız", "Nerede devlet, nerede adalet?", "İnsanca yaşamak istiyoruz", "Köyümüz harabe halkımız mağdur", "Siyanürsüz topraklarımızı geri ver" dövizleri taşıyan işçiler, sarı sendika Türkiye Maden-İş'in

## ESP, işten atılan Nazımiye Belediye işçilerini ziyaret etti



**DERSİM** - ESP Dersim İl Örgütü, 17 Temmuz'da işten atılan ve direniş başlatan Nazımiye Belediyesi işçilerini direnişlerinin 38'inci gününde ziyaret etti.

İşten atılan 4'ü kadın 15 işçiye dayanışma mesajlarını ileten ESP'li-ler adına söz alan PM üyesi Orhan Çelebi, "Mücadelenizi savunacağız, halka mal etmek için bulunduğumuz her yerde sizlerle yan yana olacağız" dedi.

Atılan işçilerden DİSK Genel-İş Sendikası Nazımiye Belediyesi İşyeri Temsilcisi Musa Demirtaş da CHP'li Belediye Başkanı Ali Emrah Tekin'in seçimlerden önce verdiği sözleri unuttuğunu söyledi. İşe geri alınana kadar direneceklerini söyleyen Demirtaş, desteğinden dolayı ESP'ye teşekkür etti.

önüne gitti. İşçiler, sendikanın işten atmalardan bilgisi olduğunu fakat sessiz kaldığını söyleyerek tepki gösterdi.

## FERNAS MADENCİLİK'TE DİRENİŞ SÜRÜYOR

Manisa'da bulunan Fernas Madencilik'te ise Bağımsız Maden-İş'e üye 5 işçinin işten atılmasının ardından direniş başlatıldı. AKP Batman Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait madende gece-gündüz direnen işçilere destek veren iki işçi daha işten atıldı. Direniş alanında oturan işçilere saldıran polis, aralarında Bağımsız Maden-İş Genel Başkanı Gökay Çakır'ın bulunduğu 70 işçiyi gözaltına aldı.

## AKCANLAR TEKSTİL İŞÇİLERİ: TALEPLERİMİZ KARŞILANANA KADAR DİRENECEĞİZ

Antep'te bulunan Akcanlar Tekstil'de de vergi kesintileri ve pazar günü çalışmayı dayatan 7'li sisteme karşı 17 Ağustos'ta iş bırakarak üretimi durduran işçilerden 90'ı işten atıldı. BİRTEK-SEN üyesi işçiler, sendika öncülüğünde başlattıkları direniş fabrika önünden patrona ait Grand Hotel önüne taşıdı. Her gün otel önüne giden işçiler polis engeline rağmen eylemlerini devam ettirdi, atılan işçiler işe geri alınana kadar direneceklerini vurguladı.

## CARREFOURSA DİRENİŞİ KAZANIMLA SONLANDI

Sermaye AKP-MHP işbirliğinde işçi sınıfına saldırılar sürüyor. DGD-Sen üyesi CarrefourSA Esenyurt depo işçilerinin direniş iki haftayı geride bıraktı. Esenyurt depo önündeki direniş sürerken işçiler Carrefour marketlerinde kasa kilitleme eylemlerine başladı. ArmoniPark AVM'deki CarrefourSA ve Gratis önünde eylem yapan işçiler, alışveriş yapanlara,

## Limter-İş işçi direnişlerini selamladı

**İSTANBUL** - DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası, süren işçi direnişleriyle dayanışmak için Tuzla tersaneler bölgesinde eylem yaptı. Eylemde, "CarrefourSA'dan MERSEN'e, Polonez'den Akcanlar Tekstil'e direnen işçiler kazanacak" pankartı açıldı.

Limter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı, direnen işçileri selamladı. Önümüzdeki günlerde tersane işçilerinin ücretlerine zam yapılması, sigortalarının aldıkları ücret üzerinden yatırılması ve ücretlerin zamanında ödenmesi için çalışma başlatacaklarını açıklayan Saygılı, "Başlatacağımız çalışmada hepimizi yanımızda görmek istiyoruz. Haklarınıza sahip çıkın. Birleşirsek kazanırız. Direnenler, birleşen işçiler kazanıyor" dedi.

Eylemde "Direne direne kazanacağız" sloganı atıldı.

boykot çağrısında bulundu.

"Carrefour'dan alma suça ortak olma", "İşçiler açken Sabancı'ya huzur yok" sloganlarını atan direnişçi işçilere önce güvenlik, ardından polis saldırdı. İşçiler ve sendika örgütlenme uzmanının kafasına basarak ters kelepçe takan polis, "Size Sabancı'nın selamını getirdik" diyerek işkence yaptı.

Serbest bırakılarak direniş alanına geçen işçiler ve sendikacılar, "Bize Sabancı'nın selamı söylendi. Bizden de ona (Sabancı'ya) selam olsun. Kaybedeceksek kaybederiz. Asgari ücret dışında kaybedecek hiçbir şeyimiz yok" dedi.

DGD-SEN sosyal medya hesabından direnişin kazanımla sonlandığını duyurdu.

## İş cinayetlerinde katledilen işçiler için mücadele çağrısı

**HABER MERKEZİ** - Geçtiğimiz hafta, Tekirdağ, Amasya, Balıkesir, İzmir, Eskişehir, Kastamonu, Çanakkale, Trabzon, Sakarya ve Mersin'de yaşanan iş cinayetlerinde 6 gün içinde 12 işçi yaşamını yitirdi.

Tuzla'da bulunan Desan Tersanesi'nde de bir işçi katledildi. Limter-İş Sendikası, tersane işçisi Serkan Çiçek'in katledilmesinin ardından tersane önünde açıklama yaptı, son bir ayda 3 tersane



işçinin katledildiğini hatırlattı. Eylemde konuşan sendika Genel Başkanı Kanber Saygılı, işçilerin ailesinin kan parasıyla susturulmaya çalışıldığını söyledi, tersanelerde yaşanan iş cinayetlerinden ve hak gasplarının iktidar ve sarı sendika Dok Gemi-İş'in de sorumlu olduğunu vurguladı. Saygılı, işçilere Limter-İş'te örgütlenme, birlikte mücadele etme çağrısında bulundu.

## 'CANIMIZI PATRONLARIN İNSAFINA BIRAKMAYACAĞIZ'

İstanbul'un Esenyurt ilçesinde Akgül Ambalaj fabrikasında baskı makinesine sıkışan Serdal Yüksel'in yaşamını yitirmesi, Sammy Wameli'nin yaralanmasının ardından ESP, TİP, Partizan, Sol Parti, BDSP ve Çağrı fabrika önünde eylem yaptı. "İş kazası değil, bu bir cinayet! Katil Akgül Ambalaj hesap verecek" pankartının açıldığı eylemde, fabrika çevresinde yaşayan halka, iş cinayetlerine karşı birlik olma ve patronlardan hesap sorma çağrısı yapıldı.



# Devlet köylünün arazisine çökecek!

➤ Tarım ve Orman Bakanlığı, mülkiyeti gerçek veya tüzel kişilere ait olup üst üste iki yıl süreyle işlenmeyen tarım arazilerini sezonluk olarak kiraya verecek. Çiftçiyi tarımsal üretimden koparan devlet, bu uygulamayla köylünün arazisine çökecek!

**HABER MERKEZİ** - Tarım ve Orman Bakanlığınca hazırlanan İşlenmeyen Tarım Arazilerinin Tarımsal Amaçlı Kiraya Verilmesine İlişkin Yönetmelik, Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. 3 Temmuz 2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8/K maddesi uyarınca hazırlanan yönetmelikle, tarıma büyük bir darbe, çiftçileri mülksüzleştirme ve sermayeye yeni yağma alanı açılıyor. Çiftçilerin yarınaymış izlenimi verilen yönetmeliğin gerisinde önce arazilerden çiftçilerin uzaklaştırılması ve nihayetinde çiftçinin topraksızlaştırılması amacı yatıyor. Bu süreçte tarım tekellerinin ihtiyaç duyduğu tarım arazilerinin sermayenin eline ve kontrolüne geçmesi sağlanarak tekeli ve mono kültürel bir tarım üretimi ülkede hakim kılınmak isteniyor.

## TOPRAK SERMAYEYE

Hazine'nin ekilip biçilmeyen milyonlarca hektarlık arazisi yönetmelik dışında tutulurken, çiftçilerin üst üste iki yıl süreyle "işleyemediği" tarım arazileri, yönetmelik hükümleri çerçevesinde Bakanlıkça sezonluk olarak kiraya verilmesi yönetmelikte öne çıkarken, sanki çiftçi ekmek istemiyormuş gibi bir algı yaratılmaya çalışılıyor. Yönetmelik kapsamı dışında bırakılan kamusal alanların ise diğer kamusal olan her şeyin sermayeye devredildiği gibi blok halinde satılmasının gündeme geleceği bekleniyor. Yönetmelikte, işlenmeyen tarım arazileri listesi Tarım İl ve İlçe Müdürlükleri tarafından beş gün süre ile mahallinde, elektronik ortamda ve il müdürlüğü internet sitesinde ilan edilecek. Kiralama,



öncelikli olarak; kiraya verilecek tarım arazisinin bulunduğu yerleşim yerinde ikamet edenlere, "sivil toplum kuruluşlarına" ve "meslek odalarına" yapılacak. Buralardan talip çıkmazsa ya da komisyon tarafından talipliler "beğenilmezse" hükümetin işaret ettiği kişi ya da şirketlere verilecek.

## KÖYLÜ TOPRAKTAN UZAKLAŞTIRILDI

Son haftalarda artan çiftçi eylemlerinden görüleceği üzere, üreticiler oldukça zor durumda. Eylemlere yansdığı üzere, üretim maliyetini karşılayamayan çiftçiler, ya ürünlerini tarlada bırakıyor ya da üretimden uzaklaşıyor. Çiftçinin toprağını ekmemesi bir tercih değil, devletin bilinçli politikasının bir sonucu. Nitekim, 2000'li yılların başında Dünya Bankası finansörlüğünde nakit para desteğiyle küçük tarımsal üreticinin tümüyle topraktan koparılması da izlenen politikanın emperyalist planlardan bağımsız olmadığını gösteriyor.

Sulak, kuru, dikili ve sera tarım üretiminde belli limitin altındaki büyüklükte tarımsal alanların ruhsatlarının iptal edilmesi de (tarım topraklarının toplulaştırılması planı), aynı politikanın devamı olarak karşımıza çıkıyor. Türkiye'de henüz tam olarak uygulamaya geçmeyen bu plan, özellikle mikro arazilerde üretim yapan çay ve fındık üreticisi için önümüzdeki dönemde büyük bir problem olacak.

## KÜRT ÇİFTÇİSİNE AYRIMCILIK

Köylünün topraktan koparılmasında, Kürt çiftçisi ayrıca özel muameleye tabi tutuldu.

Geçtiğimiz yıl temmuz ayında Kürt çiftçisinin ürettiği buğdayı, TMO ve lisanslı depolar almamıştı. Zorunluluktan dolayı TMO'ya en düşük fiyata buğday satma başvurusu yapan çiftçiler, "limitlerinin" dolduğu iddiasıyla geri çevrilmişti. Kürt çiftçisine esirgenen "limit" musluğu, ithal buğday için sonuna kadar açılmıştı.

## Kayısı üreticileri isyan etti



**MALATYA** - Karpuz, kavun, fındık, domates, çay, fındık üreticilerinden sonra kayısı üreticileri de eylem yaptı. Malatya'nın Hekimhan ilçesinde Atatürk Meydanında traktörleriyle bir araya gelen kayısı üreticileri, Toprak Mahsulleri Ofisi'nin (TMO) alım yapmadığını, geçen yıl 200 TL'den alınan kayısının bu yıl 80 TL'den alındığını söyleyerek tepki gösterdi. Mazot ve gübre fiyatları iki katına çıkarken, kayısı fiyatının yarıdan fazla düşürülmesine tepki gösteren üreticiler, TMO'nun taban fiyat açıklamasını ve alım yapması talebini dillendirdi.

Mitingde isyan eden kayısı üreticileri, mayıs ayında 170 liraya sattığı kayısıyı bugün 50 liraya sattığını söyledi, "Köylü bu hale düştü. Yeter, yeter, yeter" sözleriyle isyan etti.

Bunun sonucu olarak, Urfa'da binlerce hektar tarım arazisi "acele" el koyma uygulamalarıyla güneş tarlalarına dönüştürüldü. Amed'de kayagazı ve petrol sondajları ile tarım arazileri amaç dışı kullanılıyor. Diğer Kürt illerinde durum çok farklı değil.

# Mardin'de köylüler DEDAŞ'a geçit vermedi

**MARDİN** - Dicle Elektrik Dağıtım AŞ (DEDAŞ) ekiple rinin günlerdir girmeye çalıştığı Mardin'in Savur ilçesine bağlı kırsal Sürgücü Mahallesi, 23 Ağustos sabahı bir kez daha jandarma eşliğinde baskın düzenlendi. Yüzlerce askerle, zırhlı araç ve kepçeler eşliğinde baskın yapıldığını gören mahalle halkı, yolu kapattı. Jandarma, halka biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Jandarma saldırısına ise halk taşla karşılık verdi.

Bir süre devam eden gerginlik, askerlerin durmasıyla sona ererken, halk yolu kapatarak "Bijî berxwedana Ewîna" sloganı eşliğinde eylemlerini sürdürdü.

Eylem alanında genç ve kadınların yoğunluğu dikkati çekerken, kadınlar sopalarla bekleyişlerine devam etti. Jandarmanın dağlık alanlara dağılması üzerine, köylüler de dağlık alanlara gruplar göndererek, jandarmanın olası bir müdahalesine karşı önlem aldı.

## 'COPLARLA SALDIRIYORLAR'

Eylem alanında tepkisini gösteren köylülerden Fatma Budak, günlerdir elektriklerinin kesik olduğunu, bundan kaynaklı sularının da kesik olduğunu söyledi. Köylerinin büyük bir köy olduğunu ve tek geçim kaynaklarının tarım ve hayvancılık olduğunu ifade eden Budak, "Coplarla saldırıyorlar. Onlardan korkmuyoruz. Burada ne bir fabrika ne de başka bir şey var. Akşama kadar tarlalarda çalışıyoruz. DEDAŞ'ın bu uygulamaları nedeniyle sürekli elektriksiz ve susuz kalıyoruz" dedi.

DEDAŞ'ın yüksek faturalar yazmak için bu çalışmayı yapmak istediğini kaydeden Halise Sun, "Bize gelen faturaları ödüyoruz. Bizimle dertleri nedir? Batıda, hangi kentte elektrik sayaçlarını dışarıya çıkarıyorlar? Bizim sırtımızdan kendilerini doyurmak istiyorlar. Devlet karnını bizim sırtımızdan doyurmasın" diye belirtti.

DEM Parti Milletvekili George Aslan, eylemlerini sürdüren halkı ziyaret etti. Aslan, askeri yetkililerle görüşerek, köylülerin taleplerini aktardı.



# Tarlalar dolu tabaklar boş

» ONUR YILMAZ

Memleketin dört bir yanında çiftçiler, ürünlerinin para etmemesi üzerine tarlalarını ürünü toplamadan sürüyor ya da ürünlerini toplama karşılığında bedava dağıtıyor. Sorunun bölgesel kuraklık, hava değişimi ya da belli ürünlerdeki düşük verim olmadığı yükselen sesin yaygınlığından anlaşılıyor. Bursa Karacabey'de domates üreticilerinin ardından Balıkesir, Bilecik, Maraş, Antep, İzmir, Uşak ve Aksaray'da da çiftçiler seslerini duyurmak için traktörleriyle yola düştüler. Rize, Konya, Eskişehir, Yozgat ve Burdur'da da çeşitli protestolar düzenlediler.

Ayçiçeği, buğday, arpa, mısır, pamuk gibi ürünlerde son birkaç yıldır tarladaki fiyatlar neredeyse aynı kalırken salçalık domates gibi ürünlerde ise aşırı üretim ve mevsim koşullarıyla geçen yıla göre fiyat düştü. Hızlıca tüketilmesi gereken mevsimin yaş sebze meyvesi de değil, hububat ve yer fıstığı gibi ürünlerde de katlanan mazot, gübre, ilaç, taşıma, yevmiye maliyetlerine karşılık devlet alım fiyatlarını düşük açıklıyor, çoğu durumda geç açıklıyor, pek çok üründe ise çiftçileri gıda tekellerinin, aracı ve komisyoncuların insafına bırakıyor. Örneğin 70'lerde kurulan ve 50 binin üzerinde üyeye sahip Tonya kooperatifinin üreticilerin itirazına rağmen kapanması süreci, artan maliyetler, düşen kalite, dış göç ve özel sektör baskısının tipik bir örneği oldu.

OECD'nin Şubat 2024 raporuna göre Türkiye yıllık yüzde 71,1 ile gıda enflasyonunda yüzde 7,5 oranındaki İtalya'nın önünde ilk sırada yer aldı. TÜİK'e göre tarımsal girdi fiyatlarında enflasyon haziranda yıllık yüzde 47,56 idi. Türkiye hariç 38 üye ülkede de gıda enflasyonu düşme eğiliminde. OECD ülkelerinde ise yüzde 3,3 olarak kaydedildi. Kasım 2021'den bu yana ilk kez gıda enflasyonu temel enflasyondan düşük bir seviyeydi. Bir diğer veri: Bağ-Kur'da sigortalı çiftçi sayısı 5 yıl içinde 683 binden 424 bine düşerken bu koşullarda tarımdaki genç çiftçi sayısı giderek azalıyor ve çiftçi yaş ortalaması 58'i buluyor. Edirne-Uzunköprü Ziraat Odası başkanı Özcan Kayalı, "Çiftçi ucuza satarken tüketici pahalıya tüketiyor. Yetkililerimiz dış ticaret tedbiri yerine üreticiye destek versin. Yeni hal yasası, ayçiçeği kuraklık desteği, çeltik prim desteği, yem hammaddesi temini, çiftçinin kullandığı mazota ve elektrikte indirim yapılması gibi önlemlerle üretimin sürdürülebilir kılınması gerekmektedir" diyor. Türkiye'nin gıda enflasyonunda dünyadan bu ayrışması ve bu tarım desteklerinin



yeterli ve zamanında olmaması elbette faşist rejimin genel politik seyriyle ilgili.

Önceki dönemde seçim öncesinde tanzim satış noktaları kuran, TMO ürünleri satılan marketler açan, çeşitli fiyat kontrolleri uygulayan rejim, elde ettiği seçim sonucuyla ekonomideki zigzaglara son vermek için de bir fırsat yakalamış oldu, ki bu kendini dayatan artık ertelenemez bir hal almıştı. Şimşek'in tipik kemer sıkma politikaları enflasyonu düşürme sözde gerekçesiyle "talebi kısma" çözümünü ortaya atıp asgari ücrete ara zam yapmama, kamu harcamalarını kısma, vergi yükünü artırma adımlarını uyguladı. Geçen ayların ardından şirketlere vergi afları, doğanın azgınca talanı için yeni projeler, yüksek faiz getirisi gibi düşmeyen enflasyon da sermayeye servet transferinin bir biçimi olmayı sürdürdü. Tarla ve tabak arasındaki çelişki mali soygun programının doğrudan sonucudur.

Bunun devamı olarak şimdi de Tarım ve Orman Bakanlığı, 2 yıl ekilmeyen tarım arazilerine el konularak kiralanacağı bir düzenleme getirdi. Oysa geçtiğimiz günlerde Adana-Seyhan'da 102 köye sonbaharda ekim yapmaları durumunda su sağlanamayacağı bildirimini yapan ilgili kurumlar, çiftçilerin ekim koşullarının giderek ortadan kalktığını itiraf etmişlerdi. Bu ister iklim değişikliğinin yeni tarım deseni olsun ister devletin emperyalist politikaların dayatmaları olsun çiftçilerin mülksüzleştirilmesine yol açacak bir uygulama.

Sorunun kaynağı çok açık: Kapitalist tarım ve gıda sisteminin insafına bırakılmış çiftçiler önlerini göremiyor. Plansız bir şekilde bir sene yokluk çekilen ürün ertesi sene aşırı üretimden para etmiyor, yılı kurtaran çiftçiler giderek tekellere bağımlı hale gelirken ekosistemler açısından daha sürdürülemez tarım uygulamalarına geçiş yapıyor, tarım arazilerini maden ve enerji şirketlerine bırakmaya

ikna olarak bu sektörlerde işçileşmeye razı geliyorlar.

Çiftçilerin yükselen tepkilerine karşın ağırlıkla göçmen ve kadınlardan oluşan mevsimlik tarım işçileri son derece sağlıksız koşullarda güvencesiz ve düşük ücretle çalıştırılıyor. İSİG meclisinin açıkladığı aylık iş cinayetleri raporunda akıl almaz şekilde tarım en çok işçinin öldüğü sektörlerden olmayı sürdürüyor. Diğer yandan yine çiftçilerin tarladaki düşük fiyat tepkisiyle geniş halk yığınlarının yüksek gıda enflasyonu tabağını dolduramamasına tepkisi de karşılıklı birbirini büyütüyor.

Oysa Türkiye'de çiftçiler alabildiğine örgütsüz ve eylemler alabildiğine kendiliğinden ve kısa erimli öfke patlamaları şeklinde. Bu da onları uzlaşmaya meyilli ve süregelen eylem biçimlerinden uzak kılıyor. CHP'nin seçim sonrası geçim sıkıntısıyla büyüyen öfkeyi kendine yedeklemek ve toplumsal hareketler radikalleşmeden makul ara çözümler önerdiği fındık, buğday, fıstık gibi tematik bölgesel mitingler serisi çiftçilerin yakıcı sorunlarını en erken 2 yıl sonrası diye işaret edilen erken seçim dışında bir yere sevk etme derdinde değil. Tarım-Sen ve Çiftçi-Sen gibi bağımsız sendikaların örgütlülük düzeyi ise çiftçiler ve tarım işçileri arasında henüz düşük ve yaygınlıktan uzak. Yine, örneğin İzmir'deki domates üreticilerinin eyleminde "Ne ziraat odaları ne kooperatifler ne ilçe tarım müdürlükleri bizim yanımda, çiftçinin değil bürokrasinin yanındalar" serzeniş, mevcut kurumların da bir tıkanma içinde olduklarını gösteriyor. Sonuçta bu eylemleri ortak talepler etrafında bir hareket olarak birleştirecek örgütlü bir gücün henüz mevcut olmadığını görüyoruz.

Merkez Bankası'nın geçtiğimiz günlerde yayımlanan "İklim Değişikliği ve Gıda Enflasyonu" analizi "(...) aşırı hava

olaylarının daha sık ve yoğun seyretmesi, tarımsal üretim, tedarik zinciri ve gıda fiyatları açısından önemli bir risk" olduğu bariz gerçeğini belirtirken "2035'e kadar her yıl küresel gıda maliyetlerini ortalama yüzde 1,5-1,8 arasında artıracak" söylüyor. Rapor, malumun ilamını yaparak aslında topu yine sorumlusu belirsiz iklim değişikliğine atıyor: "Türkiye'nin önde gelen meyve ve sebze üreticisi 5 ilin (Mersin, Adana, Antalya, Hatay, Muğla) iklim özelliklerine baktığımızda, bu illerde yaşanan ciddi kuraklıkların sebze ve meyve üretimini olumsuz etkilediği görülmekte. Daha sıcak ve az yağışlı yaz ayları, sulama ihtiyacını ve dolayısıyla tarımsal faaliyette kullanılan elektrik miktarını artırıyor. Artan sıcaklık ve azalan yağışlarla birlikte düşen arz ve yükselen maliyetlerin ise taze meyve ve sebze fiyatlarına yansıdığı görülmekte." Değişen iklim koşullarına karşı devletin ve gıda tekellerinin cevabı "ucuz" gıda tedarikini sürdürmek için daha fazla endüstriyel uygulama ve daha ucuz emek gücüyle maliyetleri düşük tutmak oluyor. Tarım bir kez daha emperyalist işbölümünde uygun tarım koşullarına sahip ülkelerin "görevi" kınılıyor ve özellikle göçmen emeği bu emek yoğun sürece hasrediliyor.

Kapitalist tarım politikalarıyla tekelin ucuz emek gücü haline dönüştürülen, taşeronlaştırılan, doğayla uyumlu her türlü tarım tekniklerinin azami kar hırsıyla hız, plansız ve aşırı üretime kurban edildiği çiftçilerin kendiliğinden gelişen eylemlerinin önümüzdeki aylarda da süreceği görülüyor. Her geçen yıl iklim değişikliğinin yıkıcı etkisiyle daha da büyüyecek sorunları karşısında çiftçiler de artık şu ya da bu burjuva siyasi partinin herhangi bir çözümü olmadığını görüyor, düzenin kendisinin sorun olduğunu daha fazla deneyimliyor. Çalışırken sağlığını kaybeden, sağlıklı beslenemeyen, tarım arazilerini inşaata, ormanları yeni tarım arazilerine kaybeden işçi, emekçi ve çiftçiler, tarlalar ve market rafları doluyken tabaklarının boş olmasının piyasa düzeninden kaynaklandığını görse de onu planlı bir ekonominin tarım ve gıda politikalarına ulaştıracak siyasal bir mücadeleyi nasıl örgütleyeceğini kestiremiyor. Birleşik demokratik cephe örgütlenmelerinin bir dönem politikası olarak kendiliğinden çiftçi eylemlerini bağımsız sendikalar öncülüğünde süren işçi direnişleri ve fiili meşru eylemlerle birleştirdiği, süreklileştirdiği bir süreç geniş kitlelere seçimi beklemek dışında bir alternatifi mümkün olduğunu, geçinmek için bu direnişlerin zorunlu olduğunu daha somut gösterecektir.

# Çocuk köleliği programı

» ELİF BERA YÜKSEL

Millî Eğitim Bakanlığı (MEB), 10 Ağustos'ta "Mesleki ve Teknik Eğitim Politika Belgesi" yayımladı. Bu belgenin nasıl işleyeceğini açıklamak için ise 14 Ağustos'ta "İş ve İşlem Yönetmeliği"ni yayımlayarak uygulamaya koydu. Orta Vadeli Program dahilinde mesleki eğitim politikasının yeni bir eksene böylece kaydırarak çocuk işçiliği resmi bir devlet politikası halinde getirdi. "Meslek lisesi memleket meselesi" adlı sömürü hamlesiyle başlamak üzere, yıllardır eğitim ve deneyim kazandırma adı altında derinleştirilen çocuk işçi sömürsünü iktidar somut bir programa oturtmuş oldu. Sermayedarların amaçlarına uygun olarak hazırlanan program, MEB tarafından "Cumhuriyet tarihinin sermayenin ihtiyaçlarına en çok cevap olunan programı" olarak çocuk işçi pazarlamanın övüncü ile açıklanıyor.

Belgede Anadolu Teknik, Anadolu Meslek ve MESEM'ler olmak üzere üç başlıkta mesleki eğitim çerçevesi netleştiriliyor. Bu programların içerik ve zaman farkları olsa da ortaklaştıkları nokta hepsinin sermayenin güncel ihtiyaçlarına cevap verir hale getirilmesi. Program, her çocuk ya da gencin mutlaka üçünden biri içerisinde yer alarak sermayenin ihtiyaçları için işlevlendirilmesi tartışmasıyla açılıyor. Kendi deyimleriyle "sermayede gerek duyulan insan kaynağının kazanılması" temeli üzerine kuruluyor. Program ile örgün eğitimin dışında bırakılan her çocuğun MEB denetiminde köleleştirilmesi amaçlanıyor. Mülteci ve göçmen çocuklara özel bir parantez açılıyor ve "mutlaka sermaye ile buluşturulma"ları gerektiği ortaya konuluyor. Bu sayede kapitalizmin bir sistem çıktısı olan çocuk işçiliğini devlet kendine içkin hale getiriyor, düzensiz elde edilen ve çoğu vergi dışı kalan karı denetimine alıyor ve sermayenin gelişim stratejisine çocuk işçi gücünü somut bir program dahilinde adapte ediyor. Eğitim kelimesi metin boyunca yalnızca eğitimin "esnek ve sektöre uygun" olması söz konusu olduğunda geçiyor.

Kölelik yaşının düşürülmesinin yanı sıra belki de en çarpıcı madde olarak bu çocuk köleliğinin mekanı ve biçimi de köklü bir değişime uğrattılıyor. "Sektör içi" ve "sektöre entegre" eğitim tanımlamaları ile öğrencilerin mekanı olan okul, toptan ortadan kaldırılıyor. MEB artık yalnızca kendisine öğrenci olarak gelen liselileri kayıt altına alma ve sermayeye sunma işlevi görüyor. Organize sanayi bölgelerinin (OSB) içinde yatılı olarak eğitim veren meslek liseleri ve MESEM'ler açılması, yurt inşaları için bütçe ayrılması programın büyük kısmını oluş-

turuyor. OSB içi meslek liseleri yıllardır uygulanan ve yüz binin üzerinde öğrencinin gittiği liseler, bu programda hem yatılı hale getiriliyor hem de bölgesel nitelik kazandırılıyor. Merkezi kentlerde bütün bir bölgedeki mesleki eğitimdeki liselilerin gelip yaşamını sürdüreceği ve çalıştırılacağı bölgesel çocuk işçi toplama-çalışma kampları böylece kuruluyor.

İki ay önce Resmi Gazete'te yayınlanan özel şirketlerin kendi bünyelerinde MEB taşeronundan bağımsız MESEM'ler kurulabilmesi kararını da düşünürsek OSB'lerin çocuk işçi merkezleri haline geleceği açık. İktidar, böylece 13-14 yaşından itibaren hayatında organize sanayi dışında hiçbir teması olmayan, fiziksel olarak tüm zamanını çalışma mekanında geçiren, barınmak ve doymak için ise burada kalma zorunluluğu bulunan bir çocuk işçi ordusu yaratıyor. Bu çalıştığı mekanda yatılı yaşatma, yaşamında düşüncelerinin yeni yeni oturduğu ve dış dünya ile en etkileşimli olduğu yaşların sermaye hizmetine sunulması anlamına geliyor. Kölelik dışında somut bir yaşam gerçekliği olmayan çocuk-genç bir işçi ordusu ortaokuldan başlanarak yaratılmak isteniyor.

Program dahilinde en çok öne çıkan 7. ve 8. sınıflarda yani 12 ve 13 yaşında öğrencilerin mesleki eğitime yönelimini yaratmak için ve üretime ortaokul sıralarından başlamaları için zanaat atölyeleri kurulması kararı. Hem mevcut ortaokulların kendi bünyesinde zanaat atölyeleri kuruluyor hem de meslek liseleri bünyesinde ortaokul sınıfları açılıyor. Bunun nedeni, öncelikli olarak mesleki eğitime mesafelilik konuluyor. MEB, öğrencileri ortaokul sıralarından mesleki eğitime alıştırmak istediğini söylüyor. Böylece, çocuk işçilik ve köleleştirme yaşı 12'ye iniyor. Sermaye yalnızca liselilerin değil ortaokul çağındaki çocukların üreteceği artı değere de gözünü dikiyor. Bunun için ortaokullarda rehberlik servislerine, mesleki eğitime ikna etme çalışmaları atölyeleri konuluyor. Aileler çok özel ele alınıyor, ailelerin rehberlikler yoluyla çocuklarını mesleki eğitime vermesi için ikna edilmesi amaçlanıyor. Bu ikna için mesleki eğitimin "avantajları"ni anlatan grafikler, animasyonlar yapılması, ailelere özel teşviklerin verilmesi de planlanıyor. Mesleki eğitime en çok öğrenci çıkaran ortaokullara özel teşvikler sunulması da ortaokul idarelerinin programa entegre edilmesinin bir adımı.

Cumhurbaşkanlığı İletişim Ofisi tarafından liselilerin sertifika programlarına katılımı ve iş gücünün patronlarla buluşturulması için açtığı iş bulma tabanı Üni-Veri'ye Lise-Veri de ekleniyor. Bu uygulama ile liseliler de patronlar için



MEB, öğrencileri ortaokul sıralarından mesleki eğitime alıştırmak istediğini söylüyor. Böylece çocuk işçilik ve köleleştirme yaşı 12'ye iniyor. Sermaye, yalnızca liselilerin değil ortaokul çağındaki çocukların üreteceği artı değere de gözünü dikiyor. Bunun için ortaokullarda rehberlik servislerine, mesleki eğitime ikna etme çalışmaları atölyeleri konuluyor. Aileler çok özel ele alınıyor, ailelerin rehberlikler yoluyla çocuklarını mesleki eğitime vermesi için ikna edilmesi amaçlanıyor. Bu ikna için mesleki eğitimin "avantajları"ni anlatan grafikler, animasyonlar yapılması, ailelere özel teşviklerin verilmesi de planlanıyor.

online bir katalog haline getiriliyor. Kişisel gelişim ve yaşamı genç yaşta yakalama hikayeleriyle sermaye kar oranlarına kar katmaya, kapitalizm kölelik kataloğuna yeni bir sayfa daha açmaya çalışıyor.

Türkiye Yüzyılı Maarif Eğitim Modeline geçişin en net emareleri yine bu belge ile mesleki eğitim politikasına yansıyor. Geçtiğimiz yıllarda sömürüyü katmerlendirmek için sıkça kullanılan "usta-çırak tipi mesleki eğitim" bir formata kavuşturuluyor. Mesleki eğitimde ahilik sisteminin kazanılması vurgulanıyor. Ahilik sistemi diye tanımlanan Anadolu Selçukluları ve Osmanlı dönemindeki esnaf teşkilatları tipinde çalışmaya öykünmenin birkaç nedeni var. Birincisi, programda sıkça dillendirilen "fütüvvet". Ahilik sisteminde bir erdem olarak dünya malında gözü olmamak, alçak gönüllülük, dünyadaki sorunlar karşısında dirayetlilik anlamına gelen bu kelime ile böylece sendikasız, güvencesiz, haksızlık karşısında sesini çıkarmayan ve bunu erdem sayan, emeğinin karşılığını istemeyen, dünya malı yani kapitalizmin karından herhangi hak talebi olmayan, özetle; manevi anlatılar zemininde sindirilmiş, patrona itaatkar bir çocuk işçi kuşağı yaratılmak isteniyor. Fütüvvet ehli olan meslek sahiplerinin, meslek liseleri ve MESEM'lerde konferanslar ve söyleşiler düzenlenmesi, ahiliğin "manevi dünyası"na dair geziler ve eğitimlerin Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından yapılması yine değindiğimiz sistemize edişin adımları.

Sesini çıkarmama ve itaat ile birlikte

kapitalizmin en sahici taleplerinden biri olan rekabet de özel olarak vurgulanıyor. Meslek liseleri ve MESEM'ler arasında uluslararası ve ulusal yarışmalar yapılması, okullar içinde öğrencilerin sıralamalara oturtulması, daha çok üretime daha çok ödül uygulamaları ile kendine ve sınıfa yabancılaşmış, bencil ve rekabetçi bir karakter de kazandırılmak isteniyor. Fiziken köleleştirilmiş, ideolojik olarak ise buna gönüllüce ikna olmuş, isyan damarı bütünüyle sökülüp atılmış bir işçi kuşağının bugünden yaratılması böylece maddelere oturtuluyor.

Savunma sanayi ile mesleki eğitim işbirliğinin güçlendirilmesi de programın önemli maddelerinden birini oluşturuyor. Bundan iki yıl önce pilot savunma sanayi meslek liseleri ile başlayan birlik-telik şimdi MESEM'lere de kaydırılıyor ve yaygınlaştırılıyor. Savaş ekonomisine tarihinin en büyük bütçesini ayıran iktidar, buradaki işçi ihtiyacını da çocuklardan karşılamaya yöneliyor. Böylece, aynı zamanda iktidarın derinleştirerek yürüttüğü işgalci savaşa ve kendi emeği ile de parçası olan bir işçi gençlik kitlesi oluşturuluyor. Pilot meslek liselerinde gördüğümüz; liselerin parçalarını ürettikleri silahları kullanım alanında görmek için işgal bölgelerine götürülmesi, Milli Savunma Bakanlığı ziyaretleri önümüzdeki dönem sıklaşacak ve aynı zamanda teknolojinin yeni gelişimi ile bütünleşme adı altında derinleşecek gibi duruyor. Köleleştirilen gençliğin öfkesinin milliyetçilik ve şovenizm ile silikleştirilmesi ve savaşın paydası haline getirilmesi de program ile bir hedef olarak konuluyor.

# Bahadır: Dünya, bölgesel savaşlarla yeniden paylaşılıyor

Özgür Rojava programının konuğu SYPG temsilcilerinden Haydar Bahadır, emperyalist ve gerici bölge devletlerinin, dünyanın yeniden paylaşılması sürecinden pay almak istediklerini söyledi. Ezilenlere, sömürgeci devletlere karşı direnme çağrısında bulundu, "Daha güçlü bir direniş cephesi örgütlemeliyiz" dedi.

**HABER MERKEZİ-** Halkların Birlik ve Dayanışma Kurumu (SYPG) temsilcilerinden Haydar Bahadır, Özgür TV'de yayınlanan Özgür Rojava programının konuğu oldu. Siyonist İsrail devletinin Filistin'e yönelik soykırım saldırıları ve karşısında süren direnişi, Türk devleti ve işbirlikçisi KDP'nin Güney Kürdistan'a dönük işgal planları, Irak devletinin parti kapatma kararı, Kerkük ve Diyala'da gerçekleşen valilik seçimleri ve bölgeye yansımalarıyla Rojava Devrim topraklarındaki son süreci değerlendirdi.

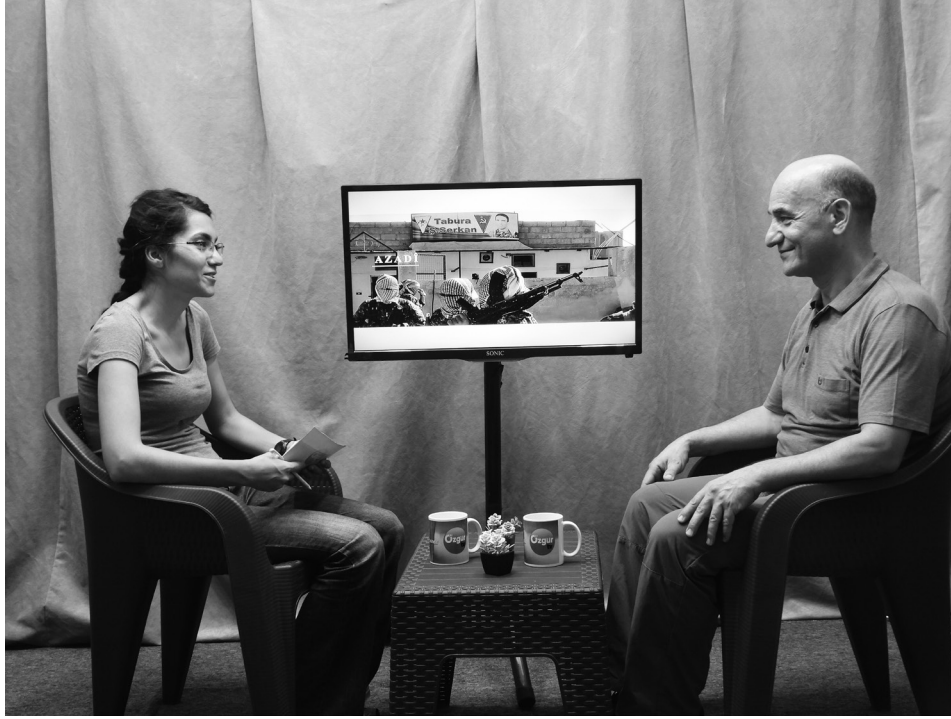
Bahadır, dünya genelinde yeniden paylaşım sürecine girildiğine dikkat çekti. Bölgede süren savaşın bunun bir sonucu olduğunu vurguladı. Türk devletinin de bölgesel bir güç olmak için her türlü kirliliği yaptığını kaydederek, ezilenlerin direniş cephesini güçlendirmesi gerektiğini belirtti.

SYPG temsilcilerinden Haydar Bahadır'ın yanıtları şöyle:

**İsrail'in Hamas ve Hizbullah'a yönelik suikastlarıyla bölgesel savaş olgusu güçleniyor. Gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Savaşın tarafları bakımından düşünüldüğünde süreç nereye ilerler?**

Suikasta dahil olmak üzere ayrıntıya girmeden önce şu belirlemeyi yaparak başlarsak diğer bağlantıları daha doğru kurabiliriz. Her şeyden önce şu anda yaşanan, emperyalist devletler ve onların tekelleri tarafından dünyanın yeniden paylaşım sürecidir. Ortadoğu'da, Afrika'da, Güney Asya'da, Uzak Doğu'da, Çin'de, Kafkasya'da, Balkanlar'da, Amerika kıtasında; dünyanın her tarafında belirli temel gruplar halinde öbeklenmiş, şekillenmiş, stratejilerini oluşturmuş emperyalist bloklar var ve yaşanan çelişkiler artık sorunları çözmeye yetmiyor. Ortadoğu'da yaşanan gelişmeleri de bunun bir uzantısı olarak görmek lazım. Kuşkusuz buradaki iktidarlar, devletler kendi çıkarları, bölge egemenlikleri için politika üretiyor. Bu çelişkilerden kendi lehlerine yararlanıyorlar.

Ukrayna savaşına da İran-İsrail çelişkisine de İsrail-Hizbullah-Lübnan çelişkisine ve çatışmalarına baktığımızda da bunu görüyoruz. Bu çelişkilerin en sert, en kanlı yaşandığı ve yaşanacağı bölgelerin başında Ortadoğu geliyor. İsrail ile İran, Hizbullah ile İsrail ya da Hamas, direniş cephesi ekseninde İsrail arasındaki gerilimlere ve savaşlara, çatışmalara baktığımızda bunun belirli uzantılarının politik duruma ya da savaşa yön verdiğini rahatlıkla görebiliriz. Ortadoğu'da emperyalist tekellerin özellikle ABD, NATO ve Avrupa merkezli



emperyalist devletlerin çıkarlarını en fazla tehdit eden, pazar alanlarını daraltan, teknelci sermayenin serbestçe dolaşmasının, sınırsızca sömürü ve yağma yapmasının önündeki temel direnç noktalarından biri İran. İsrail ile İran'ın karşılıklı dinsel, mezhepsel, tarihsel çelişkileri var, bunlar kullanılıyor. Ama özünde bölge savaşı; ekonomik, siyasi hegemonya ve bölgesel güç olma rekabeti, ABD emperyalizmi bakımından da bölgede sömürge alanlarını yeniden paylaşma ve önündeki engelleri bertaraf etme politikasının uzantısı olarak karşımızda duruyor. İran da benzer bir şekilde Şia ideolojisiyle ekonomik ve siyasi olarak bölgenin temel gücü olmaya çalışıyor. Bir tarafta Rusya ve Çin var. Bunlara etki ediyorlar, destekliyorlar, blok oluşturmaya çalışıyorlar. Bunların çelişkileri ortaya çıkıyor.

## ABD, İSRAİL'E MİLYAR DOLARLIK SİLAH SATIŞINI ONAYLADI

Bölgede güç olmak, hegemonya kurmak isteyen devletler bakımından düşünenecek olursak İran, Mısır, İsrail, Suudi Arabistan, Türkiye var. Bunlar da doğal olarak bu eksenin parçası olmak, hegemonya, paylaşım, pazar ve sömürü alanlarını genişletmek istiyorlar. İsrail'in Filistin'e dönük katliam saldırılarında 40 bin kişi yaşamını yitirdi, yüz binlerce yaralı var. Bir buçuk milyon insan yerinden edildi. Bu kadar açık, soykırıma dayalı bir gerçek. Onlar için insanların ölümü rakamlardan ibaret. ABD yakın zamanda İsrail'e milyar dolarlık silah satışını onayladı. Hangi barıştan,

ateşkes girişimlerinden, arabulucu olma vb. durumdan bahsediyoruz? Gerçek olan bütün emperyalist güçler, Rusya, Çin, İran, Avrupa ve ABD öncülüğünde NATO, Ortadoğu'yu dolaylı ve kendi kuvvetleriyle bir paylaşım savaşına götürüyor. Çelişkiler sertleşiyor. Önümüzdeki süreçte bunun daha çelişkili, sert ve karşılıklı saldırgan bir yöne evrileceği gözüküyor.

## GÜVENLİK PROTOKOLÜ İŞGALİN ONAYI ANLAMINA GELİYOR

**Sömürgeci Türk devletinin KDP ile işbirliği halinde işgal savaşını sürdürmesi, Irak hükümetinin Kürt partilerini kapatması, Türkiye ve Irak hükümetleri arasındaki güvenlik zirvesini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Sömürgeci faşist Türk devleti, bölgede en temel güç olmak isteyen odaklardan birisi. Önündeki temel engel olarak da Kürt yurtsever hareketi görüyor. Çeşitli ittifaklarını oluşturmuş. Görünürde Filistin'e o kadar laf söylemesine rağmen ekonomik, siyasi çıkarlarından dolayı İsrail'e en büyük ticareti yapıyor. Irak'la yürüttüğü Kuşak Yol projesi, diğer projeler, ekonomik ticaret. Bölge anlamında askeri silah sanayisine önem veriyor. Bölgede ekonomik, siyasi bir egemenlik ve hegemonya kurmak, güç olmak istiyor. Bunun tarihsel ve ideolojik dayanak noktalarını da oluşturmuş. İşçileri, emekçileri manipüle ediyor. Misak-ı Milli dediğimiz sınırlar çerçevesinde Güney Kürdistan'ın tam olarak işgal ve ilhak edilmesi planı var. Aynı zamanda Rojava- Kuzey ve Doğu Suriye'nin de o Misak-ı Milli sınırları içinde işgal ve

ilhak edilmesi planı bu stratejisine bağlı.

Sömürgeci Türk devleti bütün planlarını, geliştirdiği ilişki ve ittifaklarını bu strateji üzerine kurmuş durumda. Yakın dönemde Irak'la benzer anlaşmalar yaptı, ittifaklar kurdular. Kürt partilerini tam bir hukuksuzluk için herhangi bir bildirimde bulunmadan kapattılar. Karşılığında Irak kendisini toparlamak ve bölgesel güç olmak istiyor. Türkiye'nin bu anlamıyla Irak'a yönelik şantajı var. Ona en büyük kolaylığı sağlayacak, Güney ve Kuzey Kürdistan'ı parçalayacak, hegemonyasını güçlendirecek bir Kuşak Yol Projesi var. Irak üzerinde enerji, ticaret, ulaşım, sağlık ve ham maddeyi kullanarak büyük bir baskı oluşturdu. Faşist şef nisanda Irak'a gitmişti, orada görüştüler. İçişleri Bakanı, Genelkurmay Başkanı, Barzani ile Irak'la görüştü. Birkaç yıldır neredeyse burada yatıp kalkıyorlar. En son güvenlik protokolü imzaladılar. O protokolden bir hafta önce Barzani, Bağdat'a gitti. Orada rejimi Türk devleti adına ikna etti. Onun bir elemanı olarak çalışıyor artık, öyle görmek lazım ve yine bahanelerle yurtsever hareketin üç partisini -ki bunlardan birisi de Êzidîdir- yasakladı. Bunların hangi ulusa, Irak'ın hangi çıkarına zararı var? Bölgede devletler arasında anlaşma sağlanmış. Bu, Irak'ın da Türk devletinin de diğer bölge devletlerinin de işine geliyor.

Irak'la imzaladıkları güvenlik protokolü, Güney Kürdistan'ın Türk devleti tarafından işgalinin onaylanması anlamına geliyor. Başka kampını resmileştirdiler. PKK'nin yasaklı örgütler listesine alınmasını terör örgütü listesi alınmasıyla tamamlamak istiyorlar. Diğer kurumları, dernekleri yani daha geniş yelpazeyi kapsayacak şekilde yasaklar gelecek. YNK daha yurtsever, devrimci, ulusal, halktan yana bir tutum aldı. Onlara yönelik de bu yurtsever ulusalcı ittifakın dağıtılması için politika yürütüyorlar. Bunların hepsini görüyoruz. Burada KDP-Barzani ailesi, onların bu oligarşisi çok temel bir yerde duruyor. Her şeyiyle Kürdistan'ın işgal edilmesi ve Türk devletine peşkeş çekilmesi noktasında üzerine düşeni yapıyor.

## KÜRTLERİN KAZANIMLARINI BEKA SORUNU OLARAK GÖRÜYÖRLER

**Güney Kürdistan'daki siyasi gelişmelerle devam edelim. Geçtiğimiz yıl Irak'ta seçimler yapılmış, Kerkük ve Diyala'da yönetim belirlenmemiştir. Yakın zamanda da Kerkük'teki belirsizlik vali ve meclis başkan seçimiyle sona erdi. Kerkük seçimlerinin**

### önemi nedir? Sömürgeci Türk devletinin buradaki rolünü nasıl değerlendirmek gerekir?

Türk devletinin bütün kuşatma, ilhak ve işgal girişimlerine rağmen orada hala yurtsever bir damar, direniş odağı var. Bir taraftan da gerilla kuvvetleri var. Bunlar, Türk devletinin bölgesel çıkarları bakımından çok önemli bir yerde duruyor. Sömürgeci Türk devleti Kürt ulusunun sadece Kürdistan'da da değil, dünyanın neresinde olursa olsun kazanımlarını, varlığını ortadan kaldırmayı stratejik bir plan olarak ortaya koymuş. Çünkü Kürt halkının kazanımlarını kendi beka sorunu olarak görüyor. Rojava Devrimi var. Arap halklarıyla, daha da gelişen bir ittifak var. Kürt ulusu bakımından stratejik olarak çok önemli olan ve değerli bir yerde duran bir kazanım. Güney Kürdistan'da önemli bir kazanım var. Ama KDP, işbirlikçi tutumuyla Kürdistan topraklarını emperyalist devletlere hatta Irak ve Türk devletine peşkeş çekiyor. Kürt halkının kazanımları, yüz yıllık mücadelesi çöpe atılmak isteniyor. Bütün bunlara rağmen Türk devleti hala istediğini ele geçiremiyor. Çünkü önemli bir direniş var. Dağları bombalıyor, 90larda Bakur'da yaptığı gibi köyleri boşaltıyor, bombalıyor, binlerce sivil yerinden ediyor, yüzlercesini katlediyor. Doğayı, coğrafyayı, ormanları yakıyor, talan ediyor. Bakur'da, Rojava'da her gün ne yaptığını dünya alem biliyor. Ama askeri yöntemler buna yetmiyor.

### DAHA GÜÇLÜ BİR DİRENİŞ CEPHESİ ÖRGÜTLEMELİYİZ

Kürt halkı; ulusal bilinç, örgütlülük ve kazanım elde etmiş durumda. Güney'de işbirlikçi, ihanetçi KDP bunu bozmaya çalışıyor. Bu tarihsel kazanımı, emperyalistlere, Türk devletine peşkeş çekmesine rağmen orada hala çok güçlü bir direniş var. Bu, en temel Kürt şehirlerinden birisi olan Kerkük'te vali seçimlerinde ortaya çıktı. Bir seneden daha fazla zamandır valinin seçilmesi engelleniyor. Biliyor ki yurt-

sever bir vali seçilecek. Türk devleti, politikalarına karşı yeni bir cephe açılmaması için her türlü şeyi yaptı. Orada gerici Arapları örgütledi. MİT'in şubesi gibi çalışan Türkmen cephesi diye bir grup var. Şunu ifade etmek lazım; YNK çok tutarlı, yurtsever bir tavır aldı. Sadece Kürtleri değil, Arap halklarını da yanına çekerek ittifak kuvvetleri olarak birleştirdi ve yurtsever bir durum ortaya çıkardı. Valilik bu anlamıyla gerçekten bir kazanım oldu. Önümüzdeki süreçte sömürgeci Türk devleti valinin inisiyatifini kırmak için çalışmaya devam edecektir. Güney'de KDP kaç senedir seçimleri yaptırmıyor. Bir taraftan böyle bir ikiyüzlülük de var. Türk devleti ve bölge devletleri önümüzdeki süreçte Güney'de devrimci yurtsever dinamikler üzerinde daha şiddetli askeri bir politika izleyecektir.

Buradaki direniş cephesini de görmek lazım. Kerkük seçimleri bunu gösterdi. Kürdistan'ın dört parçasında direniş cephesinin birlikteliğini ve ulusal birliği daha da geliştirmek için; ilhakin ve işgalin bir parçası olan KDP'nin ihanetçi rolünü teşhir etmek önümüzdeki sürecin görevlerinden biridir.

### MİT, İRAN, IRAK, ARAP AŞİRETLERİNİ, Şİİ VE ŞİA GRUPLARINI BİZE KARŞI SAVAŞTIRIYOR

*Rojava söz konusu olduğunda işgal saldırıları devam ediyor. Bununla birlikte geçtiğimiz günlerde Dêrazor'da da Dîfa El Wetanî çeteleriyle Şam hükümet güçlerinin ortak bir saldırısı gerçekleşti. Bu saldırılarla ne amaçlanıyor?*

Sömürgeci faşist Türk devleti, çıkarları neyi gerektiriyorsa, Kürdistan'ın her karış toprağında ona göre benzer taktikler yürütüyor. İttifak kuvvetleri oluşturarak Kürtlere saldırıyor, kazanımlarını ellerinden almaya çalışıyor. Şimdi somut olarak Dêrazor'a bakacak olursak; hepimiz MİT'in Arap aşiretleriyle görüşmeler

yaptığını, Şam'ın görüşmeler yaptığını, İran'ın Şii grupları ve Irak'ın bazı Şia gruplarını devrimci dinamikleri ezmek için örgütlediğini ve bize karşı savaştırdığını biliyoruz.

Şimdi o coğrafyanın ekonomik olarak çok büyük bir değeri var. Biliyorsunuz, petrol, su ve tarım havzaları var. Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi, burayı önemli bir kaynak yarattığı için halklar adına kullanıyor. Bunu elinden alma mücadelesi yürütüyorlar. Burada bir ekonomik yön var ama ikincisi de siyasal olarak Rojava Devrimini parçalamaya yönelik stratejidir.

### ROJAVA DEVRİMİ BÖLGE HALKLARINI BİRLEŞTİRDİ

Rojava Devriminin elde ettiği çok önemli tarihsel bir başarı var. Kürt ve Arap halkları başta olmak üzere bölge halklarını birleştirdi. Bütün halkların kültürlerini, inançlarını, dillerini özgürce ve kurumsal düzeyde yaşatabilecekleri bir ortam yarattı. Bu stratejik kazanım, faşist sömürgeci Türk devletinin kabusu. Çünkü burada ortaya çıkacak başarı onun için beka sorunu.

Diğer bölge güçlerinin de Rojava Devrimini geriletme gibi bir pozisyonu var. Suriye'nin toprağı olduğu iddiasıyla Dêrazor'u istiyorlar. Sormak lazım, "DAİŞ geldiğinde niye bir mermi dahi atmadan kaçıp gittiniz, boşalttınız?" Sizin toprağınızsa sahip çıksaydınız, savaşıydınız, bedel verseydiniz. Ona gelince yok. QSD, YPG, YPJ bu toprakları sizden mi aldı? Büyük bedeller ödedi, büyük kahramanlıklarla DAİŞ'ten aldı. Bu artık Rojava halklarının bir kazanımı.

Başta sömürgeci Türk devleti olmak üzere Şam, İran, Rusya, ABD; hepsi Rojava Devrimini zayıflatmak, iradesini kırmak istiyor. ABD ve Rusya'nın aşiret toplanmaları yaptığını biliyoruz. KDP yönetimine benzer bir Rojava ortaya çıkarmak istiyorlar. Rojava Devrimine, sadece Dêrazor

hattından değil, her taraftan günlük saldırı oluyor. Güney'de YNK'ye yönelik, yurtsever ittifakın etrafında kümelenen herkes bundan sonra emperyalistlerin, sömürgeci devletlerin hedefi olacaktır.

Bizim de yapacağımız buna karşı daha güçlü devrimci, sosyalist yurtsever bir bilinç oluşturmak. Sosyalist Kürdistan inşasını gerçekleştirmek için mücadele etmek.

### ARAP VE KÜRT GENÇLERİ ŞEHİTLİKTE YAN YANA YATIYOR

*Halklar bu süreçte nasıl tutum aldı, üzerilerine düşen görevler ne?*

Yakın dönemde 10'a yakın aşiret açıklamalarda bulundu. Kamuoyunu ikna etmek için falan değil. Gerçekten bu aşiretlerin önemli bir kısmı Kuzey ve Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetimine gönülden bağlılar. Asuriler, Süryaniler devrimin yanında ve savaşıyorlar da.

İran'ın, Suriye'nin ve ABD'nin de özerk yönetime saldırdığı çeteler var. DAİŞ yöntemleriyle sivilleri katlediyorlar. Bunlara karşı kim savaşıyor? Halkların da tercihi açığa çıkmış durumda. Buradaki halklara yönelik kirli bir politika yürütüyorlar. Çünkü onların Ortadoğu'daki bölgesel planlarının önündeki en büyük engel durumunda. Ama bu tutmayacaktır. Çünkü gerçekten maya önemli bir derinlik kazandı. Kol kola girildi. Birlikte savaşıyorlar. Şehitliğe gidip bakılırsa, orada Arap ve Kürt gençleri yan yana yatıyor. Böyle bir tarihsel gerçek var.

### Son olarak ne söylemek istersin?

10 Eylül'ün ön günlerindeyiz. Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin yaratılmasında önemli bir öncü misyon üstlenen, 10 Eylül'ü inşa eden, bugüne getiren, bunun için bedel ödeyen, can veren, ter döken bütün komünistleri saygıyla, minnetle anıyor ve selamlıyorum. Önümüzdeki mücadele yılında başarılar ve zaferler diliyorum.

## KDP-MİT ortaklığında ihanetçilik, ajanlık dayatması

**DUHOK-** Sömürgeci Türk burjuva devletiyle işbirliğinde Kürt halkına ve gerillaya yönelik saldırılar gerçekleştiren KDP, MİT ile birlikte işbirlikçi, ajanlık dayatmasında bulunuyor. Gerilla ile çatışmaların sürdüğü bölgelerde "teslim ol" çağrıları için özel birimler oluşturan KDP ve MİT, Behdînan bölgesinin Garê alanında özel araçlarla gezerek telsiz frekanslarından ihanetçilik çağrısında bulunuyor.

"İkna hattı" adı verilen ihanetçilik biriminin başında, Hewalgirî İstihbaratının Behdînan Sorumlusu ve aynı zamanda Hoşyar Zêbarî'nin yeğeni olan Şimal Zubeyr Mahmud ile Akrê-Şêxan Bölge Sorumlusu İslam Zêbarî bulunuyor. KDP'nin istihbarat servisi Parastin ve MİT, tarafından yapılan ihanetçilik dayatması çalışmasında KDP'liler özel rol oynuyor. Özel araçlardaki telsizler üzerinden KDP'liler, "Gelin görün biz burayı

Türk devleti ile birlikte yönetiyoruz, siz de bunun bir parçası olmak istemez misiniz? İsterseniz gelirsiniz bizimle birlikte kalırsınız. Hep birlikte güzel Kürdistan'da mutlu yaşarsınız, isterseniz de Türk devletinin şefkatli kollarında bize söz verdikleri gibi size dokunmayacaklarını ve ailelerinizin yanına gidersiniz" çağrısı yapıyor.

### 'ORTAK SORUŞTURMA ODALARI'

Bu arada Federe Kürdistan Bölgesi'nde daha önce oluşturulan "ortak koordinasyon merkezi" ve "istihbarat paylaşım odası"ndan sonra bu kez de "ortak soruşturma odaları" kuruldu. Sömürgeci Türk devletinin baskısı nedeniyle Güney Kürdistan kentlerine gidenler asayiş merkezlerine çağrılarak, gözaltına alınıyor. Gözaltına alınanlar, "ortak soruşturma odaları"nda MİT'in de katılımıyla sorgulanıyor.

### 'AJAN AĞI' PLANI

KDP ve MİT'in bölgede "ajan ağı kurmak" için çalışmalarına hız verdiği de öğrenildi. Yurtsever kişilerin bilgilerine ulaşılarak şantaj ve tehditlerle ajanlık dayatılıyor. Özellikle Behdînan bölgesinde yapılan kimlik kontrolleri, köy baskınları, gözaltı ve tutuklamalar bu planın paçası olarak uygulanıyor.



**KIVILCIM**  
Gamze Toprak

## Yoksulların dünyasında çürüme aracı: Uyuşturucu

Coğrafyamızda uyuşturucu madde kullanımının ilkokullara kadar indiğini biliyoruz. Araştırmalar, öğrenciler arasında ilk kez eroin, ecstasy ve esrar kullanım yaşının ortalama 12 olduğunu gösteriyor. Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezinin 2023 raporuna göre; Avrupa Birliği devletleri tarafından ele geçirilen eroin miktarı 2021 yılında bir önceki yıla göre iki katından fazla artarak 9,5 ton olarak kaydedildi. Aynı yıl Türkiye'de ele geçirilen eroin miktarı ise 22,2 ton oldu. BM'nin küresel uyuşturucu raporunda; 2021'de 296 milyon kişinin uyuşturucu madde kullandığı bildirilirken, bu sayının 2020'de 284 milyon olduğu, dünyada bir yılda uyuşturucu kullanma oranının yüzde 18 artış gösterdiği açıklandı. Coğrafyamızda tek başına metamfetamin kaynaklı ölümler, 2017 yılında binde 3 iken, 2021 yılında yüzde 38.3'e çıktı.

Bu veriler yalnızca en uç noktaları dikkate aldığı için çok güvenilir değil. Ama yine de durumun vahameti konusunda bir fikir edinmemizi sağlıyor. Ölümlerin ve kullanım oranının en çok görüldüğü yerler ise doğal olarak büyük şehirler oluyor. Kullanım oranının en yüksek olduğu yaş aralığı ise 15-34. Asıl önemli olan ise sınıfsal konumlar. Elde edilen verilere göre; bağımlıların yüzde 67'si düşük gelirli. Temel ihtiyaçlarını sağlamayacak kadar ciddi ekonomik sorun yaşayıp yaşamadıklarına dair sorulan soruya ise yüzde 47'si bazen yüzde 13.7'si sık sık cevabını veriyor.

Uyuşturucu pazarı günümüzde akıl almaz büyüklükteki paraların döndüğü bir sektör. Geleceğimiz açısından büyük bir tehdit oluşturan bu korkunç yayılma, şüphesiz iki yönlüdür: Bir yandan pazarın yarattığı kar bu yayılmayı artırırken,



diğer yandan ise kapitalist sistemin yarattığı büyük çürüme sektörün alıcılarını her yıl katlayarak çoğaltıyor. İşsizliğin ve yoksulluk krizinin artışı, milyonlarca insanın hayatını her geçen gün daha da katlanılmaz hale getiriyor ve geleceksizlik ile boğuşan gençlik, korkunç bir boşluğun içine gitgide daha fazla gömülüyor. Ama boşluk, boşluk olarak kalıyor yapay rahatlatma yollarıyla doluyor. Özellikle son dönemde sosyal medya ile önümüze düşen itiraflar, polisin uyuşturucu dünyasının sadece rüşvetli koruyucusu olmadığını, doğrudan "özendirici"si olduğunu ortaya koyuyor. Bir dönemin devrimci "kalesi" semtlerimiz şu an her köşebaşına yerleşmiş uyuşturucu satıcılarının polis tarafından himaye edildiği yerler haline almış durumda. Semtlerdeki bütün uyuşturucu satıcılarını isim isim bilen polisin dikkati elbette bu alanda değil. Baskı aygıtları bir tek devrimci hareketin gelişimine yöneltiliyor. Şehirlerimize dönüp bakalım ilk anda serhildanlarla akla gelen Amed bu işin merkezi

haline getirilmiş durumda. Yıllardır "terörü" bitirdiklerini övünçle haykırınlar bu durumu kendi elleriyle yarattı. Devrimci mahalle ve bölgeler bu şekilde yozlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Peki, devrimci güçler ne yapacak? Uzun bir süredir çeteleşme, uyuşturucu ve yozlaştırma sol sosyalist kesimlerin mücadele gündemi olmaktan uzak. Yoksulluk krizi ve sonuçlarını ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızın, örgütsel faaliyetlerimizin, kitlesel mücadele ve dayanışma çalışmalarımızın sürekli, sistematik ve canlı damarlarından biri olarak ele almamız gerekiyor. 2015'den beri devrimci güçlerin kitlelerle olan ilişkisi ve ilişki kurma zeminlerinde çok ciddi bir daraltma operasyonu karşı karşıyayız. Kampanyalar, örgütlenmede ilişkileri güçlendirdiği gibi bizi darlıktan kurtarır, kitlelere devrimci siyaset temelinde bilinç taşır. Dar, içe kapalı, gelişmeyen her ilişki ve alan çürür; çürüten her şey kendini de çürütür. Yoksulluğun sonuçları olan ve gençlik arasında yaygınlaştı-

ılmaya çalışılan çetecilik ve uyuşturucu kullanımının yaygınlaştırılması gibi çürümenin her bir görünümüne karşı bu sorunları canlı, sistematik ve anında işleyen ajitasyon çalışmaları geliştirmeliyiz. Ancak bu tek başına yetmez. Özellikle derin çözümsüzlüklerin girdabında olan yoksullar söz konusuysa asolan pratik adımlardır.

Yüzümüzü binlerce devrimciye yuva olan yoksul semtlerimize geri döndürelim. Çürümeyi geliştiren unsurlara ve sistem kurumlarına karşı somut kampanyalar geliştirip bunları etkisizleştirmeye dönük kitle mücadeleleri ve militan çalışmalar yürütelim. Uyuşturucuya ve çetelere karşı halk inisiyatifleri yaratalım. Yoksul halk kesimlerini direnişe çağıralım. Özellikle yoksullaşmanın ve işsizliğin yarattığı sorunları en derin biçimde yaşayan gençliği ve kadınları değişik sosyal, siyasal, eğitsel etkinlikler içinde örgütlü kılalım. Emekçilerin yaşamından ve sorunlarından kopuk, emekçilere değil, kendi dar ilişkilerine dönük siyaset yapma tarzı, günü kurtarma pratiklerinden kopalım. Sınırlı güç ve olanaklarla yola çıkıyor olabiliriz, geride bırakılan süreçte birikmiş pek çok sorunun yarattığı ayak bağlarıyla da uğraşacağız. Ama yüzümüzü emekçi halk kitlelerine döndüğümüzde bugün tartıştığımız tüm sorunların görünmez kılınacağını unutmayalım. Yoksul halk kitleleri devasa bir borç yükünün altında ezilirken, gelir eşitsizliği muazzam boyutlara ulaşırken, yeni ekonomik modelin ultra-zenginleri azgın bir şımarıklık içinde emekçilerle alay ediyor. Dipten gelen dalgayı örgütlemek görevimiz. Sorular soralım, yanıtlar alalım, aklımızı bütünleyelim ve bütün bunları ileriye sıçramak için yapalım.

## AGİF'ten piknik: Örgütlülüğümüz büyütelim

**KÖLN** - AVEG-KON'a bağlı Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu (AGİF), Köln'de piknik düzenledi. AGİF'e bağlı

Köln'deki Multi-Kulti Derneğine 1999 yılında Türkiyeli faşistler tarafından gerçekleştirilen saldırıda katledilen Erol İspir'in

anasına düzenlenen piknik, saygı duruşuyula başladı.

AGİF adına yapılan konuşmada, 30 yıllık bir geleneğe sahip oldukları vurgulandı, "Bu geleneği Erol İspir ve mücadelemizde ölümsüzleşen devrimciler yarattı" denildi. Türkiye ve Kürdistan'da işçi ve emekçilere, Avrupa'da ise göçmen işçi ve emekçilere yönelik ırkçı ve faşist saldırıların hatırlatıldığı konuşmada, emperyalist, kapitalist ve ırkçı politikalar sonucu yaşanan bu saldırıları ancak ezilen göçmen işçi ve emekçilerin örgütlenerek durdurabileceği vurgulandı, AGİF'te örgütlenme çağrısı yapıldı.

TSP adına yapılan konuşmada, devrimci tutsaklarla dayanışmanın büyütülmesi gerektiği belirtilirken, Sosyalist Kadınlar Birliği (SKB) adına da söz alındı. Kobanê davası kapsamında Figen Yüksekdağ'ın da aralarında bulunduğu devrimcilere onlarca yıl hapis cezası verildiği hatırlatılan konuşmada, eylül ayında "Figen Yüksekdağ'a özgürlük" kampanyası başlatılacakları duyuruldu.

Göçmen örgütü Karawane adına yapılan konuşmada ise göçmenlere yönelik ırkçı saldırılar ve Avrupa'daki devletlerin ırkçı politikalarına karşı örgütlenme çağrısı yapıldı.

Yüzlerce kişinin katıldığı piknikte ortak sofralar kuruldu, marşlar söylendi, halay çekildi, oyunlar oynandı.



# 'Okçuoğlu örgütlü bir komünist olarak yaşadı'



**HABER MERKEZİ** - Komünist aydın İbrahim Okçuoğlu, ölümsüzlüğünün birinci yılında Almanya'nın Berlin kentinde anıldı. 24 Ağustos 2023 yılında ölümsüzleşen Okçuoğlu için mezar başında yapılan anmada komünizm ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşünler anısına saygı duruşu yapıldı.

## 'ÖLÜMSÜZLEŞTİĞİNDE ÖRGÜTLÜ BİR KOMÜNİST OLARAK BİZDEN AYRILDI'

Anma programında Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) adına yapılan konuşmada, İbrahim Okçuoğlu'nun 72 yıllık hayatının 51 yılını devrimci mücadeleye adanmış hatırlatıldı. Yapılan konuşmada, "İbrahim Okçuoğlu yoldaşın bize bıraktığı miras, örgütlülük çağrısıdır. Kuşkusuz Okçuoğlu yoldaş yaşamının değişik kesitlerinde partide farklı görüşlere sahip oldu.

Ancak onun için farklı görüşlere rağmen örgütlü kalmak belirleyiciydi. O, siyasi yaşama örgütlü bir komünist olarak başladı ve ölümsüzleştiğinde örgütlü bir komünist olarak bizlerden ayrıldı. Birçok devrimcinin yaşamında örgütsüzleştiğini, örgütsüz olarak komünist kalılabileceğine dair algılar olduğunu görüyoruz. Ancak komünist olmak örgütlü olmaktır, bu anlayışın en önemli temsilcilerinden birisi İbrahim Okçuoğlu yoldaştır" denildi.

## 'MÜCADELEDE VE KOMÜNİZM DAVASINDA ISRAR' SÖZÜ

"Yoldaşımız, yaşamı boyunca sosyalizmin ve mücadelenin güncel sorunlarına kafa yordu ve katkılar sundu. Yaşamı boyunca yeteneğini ve olanaklarını partiye sundu. Gençlik kamplarında yüzlerce ve hatta binlerce genç komünisti eğitti

ve onlara yalın diliyle politik ekonominin ve sosyalizmin sorunlarını anlattı. Yoldaşımız, özellikle sosyalizmin sorunlarına ilişkin katkıları büyüktür. Stalin üzerine sosyalizme yapılan saldırılara karşı yanıtı en iyi veren yoldaşlarımızdan birisi oldu" denilen konuşmada şu ifadeler yer verildi:

"İbrahim Okçuoğlu yoldaşta eleştiri her zaman yapıcıydı, yeniyi yaratmaya dönüktü. Yoldaşlarına karşı her zaman açıktı. Yoldaşlarına ve özeld gençlere kapısı her zaman açıktı. Onların herhangi bir sorusuna veya soruyu yanıtlamak için her türlü görev ve hazırdı ve gereken desteği sunuyordu. İbrahim Okçuoğlu yoldaşla bir değerimizi kaybetmiş olduk. Onu ölümsüzlüğün birinci yılında mezarı başında vereceğimiz söz, mücadelede ve komünizm davasında ısrar olacaktır."

## 'BIRAKTIĞI DEĞERLERDEN ÖĞRENMEYE DEVAM EDİYORUZ'

Komünist Gençlik Örgütü (KGÖ) adına yapılan konuşmada "İbrahim Okçuoğlu yoldaşın bıraktığı değerlerden öğrenmeye devam ediyoruz" denildi. "Onun gençlere yakınlığı, desteği hiçbir zaman unutulmayacak" ifadelerine yer verildi.

Komünist İnşa adına yapılan konuşmada, onun Tunus Komünist partisinin kuruluş kongresindeki etkisi anlatıldı. İbrahim Okçuoğlu şahsında tüm enternasyonal ölümsüzler anıldı.

## LUKSEMBURG VE LİEBKNECHT'İN MEZARI BAŞINDA DA ANMA

Mezar anmasında, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anıt mezarı olduğu yere gidildi ve hep bir ağızdan Enternasyonal Marşı'nı söylendi.

Mezar anmasından sonra Berlin Der-sim Derneğinde Komünist aydın İbrahim Okçuoğlu için bir salon anması düzenlendi. İbrahim Okçuoğlu'nun yaşamından kesitleri anlatan sinevizyon gösterildi. MLKP adına yapılan konuşmada Türkiye'deki çalışmasından, Rojava ziyaretinden kesitler sunuldu. Onun kitaplarının tek tek içeriği anlatıldı.

Almanya'nın Magdeburg ve Hamburg kentlerinde yapılan anmada da Okçuoğlu'nun devrim davasına olan bitmek bilme-yen inancının örnek alınması çağrısı yapıldı.

# Kürt kimliği ve diline saldırılar sürüyor

**HABER MERKEZİ** - Kürt halkının kimliğine ve diline, ırkçı faşist saldırılar aralıksız devam ediyor.

Nevşehir'in Ürgüp ilçesi Aksalur Mahallesi'nde güneş enerjisi tesisi montajında çalışan 11 Kürt işçi silahlı, bıçaklı, demirli ve sopalı bir grup tarafından saldırıya uğradı.

Saldırının gerekçesi ise işçilerden birinin üzerinde bulunan Amedspor forması. Tesisin kapısının önünde oturduğu sırada Kürt işçi, bir köylü tarafından "terörist misin o formayı giyiyorsun?" sözleriyle hakarete uğradı.

İkili arasında çıkan tartışmanın ardından köylü, yanına kalabalık bir grup alarak tesisi bastı. "Sizi burada yaşatmayacağız,

teröristleri istemiyoruz" ırkçı söylemler ve tehditlerle gerçekleşen saldırıda bir Kürt işçi silahla yaralandı, bıçakla yaralananlar, kafası yarılanlar oldu. Buna rağmen jandarma saldırıya uğrayan 11 Kürt işçiyi gözaltına aldı.

İrkçı saldırıda yaralanan işçilerden Edip Bozkurt tutuklanırken, 10 işçi önce Kayseri'ye, ardından Diyarbakır ve çevre illere gönderildi.

## KÜRTÇE MÜZİK DİNLEYEN 3 İŞÇİ TUTUKLANDI

Balikesir'de inşaatçı çalışan 3 işçi, parkta Kürtçe müzik dinledikleri gerekçesiyle tutuklandı. Özgür İpek, Mehmet Arğin ve Cemal Güzel, Altieylül ilçesinde

bulunan Atatürk Parkı'nda Kürtçe müzik dinlediği sırada polisler işçilerden "Çevreden şikayet var" diyerek kimliklerini istedi. Sadece müzik dinlediklerini söyleyen işçiler, kimliklerini vermek istemeyince, polisler tarafından darp edilerek gözaltına alındı.

Gözaltı sırasında çevrede bulunanlar ve polisin saldırısına maruz kalan 3 işçi, "örgüt propagandası" ve "polise mukavemet" iddiasıyla tutuklandı.

## TUTSAK YAKININA 'TÜRKÇE KONUŞ' DAYATMASI

Hapishanelerde siyasi tutsaklara dönük saldırılara yenisi eklendi. Erzincan L Tipi Hapishanesinde tutsaklara çıplak ara-



ma ve ayakta sayım dayatmasının ardından bu kez açık görüşte ailelere, "Türkçe konuş" dayatmasında bulunuldu.

2015 yılında Van'da gözaltına alınarak tutuklanan Nihat İşnaz'ın ailesi, açık görüş sırasında gardiyanların Kürtçe konuşmalarını engellediğini söyledi. "Türkçe konuş" dayatmasına tepki gösteren tutsaklara bir ay görüş cezası verildi.

## DEM PARTİ ESENYURT İLÇE EŞBAŞKANLARI GÖZALTINA ALINDI

İstanbul'da birçok eve polis baskın düzenledi. Baskınlarda aralarında Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) Esenyurt İlçe Örgütü Eşbaşkanları Rojda Yılmaz ve Abdullah Arna'nın da olduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Eşbaşkanların, Kürtçe müzik eşliğinde halay çektikleri için gözaltına alındıkları öğrenildi.

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:  
Tülin Gür  
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzın Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL  
Tel: (0212) 529 15 94 Faks: (0212) 529 06 75  
e-mail: gazeteatilim@gmail.com  
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:  
avrupaatilim@hotmail.com  
İngiltere: Ali Akgül  
atilimuk@hotmail.com  
Tel: 00447956078533  
İsviçre: S. Göl,  
isvicre\_atilim@hotmail.com

Fransa:  
fransaatilim@hotmail.com  
Posta Çeki Hesap No:  
Varyos Gazete Dergi 17629956  
Türkiye Abonelik:  
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.  
Tic. Ltd. Şti.  
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.  
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul  
Tel: (0212) 682 61 62

# Sömürgeci Türk devleti, KDP işbirliğiyle gazetecileri katletti

➤ Güney Kürdistan'da Kürt gazetecilerin bulunduğu araca sömürgeci Türk burjuva devleti SİHA saldırısı gerçekleştirdi. KDP'nin istihbaratıyla gerçekleştirilen saldırıda, 2 kadın gazeteci ölümsüzleşti, 6 gazeteci yaralandı. Katliam saldırısına karşı Türkiye, Kuzey ve Güney Kürdistan, Rojava ve Avrupa'da sokaklara çıkıldı. Gazetecilerin gerçekleri ortaya çıkardığı için hedef alındığı vurgulandı, KDP'nin işbirliğine tepki gösterildi.

**HABER MERKEZİ** - Sömürgeci Türk devleti, Rojava ve Güney Kürdistan'da SİHA'larla gerçekleştirdiği katliam saldırılarına bir yenisini ekledi. Güney Kürdistan'ın Süleymaniye kentine bağlı Seyîsadiq'ta Kürt gazetecilerin bulunduğu araç hedef alındı. Saldırıda, Chatr Production şirketine ait araçta bulunan Gülîstan Tara ve Hêro Bahadîn adlı iki kadın gazeteci ölümsüzleşti, 6 gazeteci yaralandı.

Saldırı, işbirlikçi KDP'nin sömürgeci Türk devletine gazetecilerin bulunduğu aracın konumunu bildirmesi sonucu yaşandı. Düşmanıyla işbirliği yapan KDP'nin eline bir kez daha Kürt gazetecilerin, Kürt halkının kanı bulaştı.

## KATLEDİLEN GAZETECİLER İÇİN TAZİYE KURULDU

Uzun yıllardır gazetecilik yapan Gülîstan Tara için memleketi Batman'da, Hêro Bahadîn için ise Süleymaniye'de evinin önünde taziye kuruldu.

## 'SALDIRI DEVLET TERÖRÜDÜR'

Kürdistan Bölgesi Gazeteciler Sendikası Süleymaniye Şube Başkanı Karwan



Enwer, saldırıyı uluslararası örgüt ve federasyonlara taşıyacaklarını söylerken, Federe Kürdistan Bölgesi eski parlamenti Umer Gulpî, saldırıyı "devlet terörü" olarak nitelendirdi.

Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi Basın Dairesi de saldırının Türk devletinin özgür basına düşmanlığını kanıtlandığını söyledi. Sömürgeci Türk devletinin gerçekleri ortaya çıkaran gazetecileri susturmaya çalıştığı vurgulanan açıklama,

saldırlara tavır alma çağrısı yapıldı.

## 'KÜRT KADIN GAZETECİLERİN KALEMİ YERDE KALMAYACAK'

Katliama tepki gösteren DEM Parti Kadın Meclisi de Kürt gazetecilerin bölgede işlenen suçları ifşa ettiği için hedef alındığını vurguladı. Açıklamada, katliam saldırısının aynı zamanda ilhak, işgal politikalarını derinleştirme amacı taşıdığı belirtildi.

## 'Saldırıları bize geri adım attıramaz'



**HABER MERKEZİ** -Rojava-Kuzey ve Doğu Suriye'de de çok sayıda kentte sokağa çıkıldı.

Komünist Devrimci Hareket (TKŞ), Hesekê, Kobanê ve Qamişlo'da yaptığı açıklamalarda, faşist Türk devletinin, KDP-Barzani ailesinin işbirliğiyle Kürdistan topraklarında işgal alanlarını genişletmeyi amaçladığı belirtti, gerillanın bu saldırılara direnişle yanıt verdiğini vurguladı.

Rojava ve Güney Kürdistan sınırının ablukaya alındığı, Kürdistan dağları ile Şengal, Maxmur ve Süleymaniye arasındaki ilişkilerin koparılmak istendiğine işaret edilen açıklamada, "Türk devleti, Kürt halkını kendi topraklarında tecrit ediyor" denildi.

İki kadın gazetecinin katledildiği saldırıyı kınayan TKŞ, KDP ile Türk devleti arasındaki suç ortaklığına karşı harekete geçme ve 'dur' deme çağrısında bulundu. İhaneti ancak Güney Kürdistan halkının direnişin durduracağını vurguladı.

Hewlêr Muhabirler Örgütü ve Şengal Özgür Basını da katliama karşı eylemler yaptı. Türk devletinin saldırılarının gazeteciler olarak gerçekleri yazmalarını durduramayacağı vurgulanan açıklamalarda, "Verdiğimiz her şehit, mücadele azmimizi yükseltiyor ve sesimizin daha da güçlü çıkmasını sağlıyor" denildi.

Almanya'nın başkenti Berlin'de yapılan eylemde de "Sessizliği bozun ve adalet için mücadele edin" çağrısında bulunuldu.

Hacıoğlu, saldırılara dur deme, özgür basın emekçilerinin yanında durma çağrısında bulundu.

Eylemde, "Özgür basın susturulamaz", "Şehid namirin" sloganları atıldı.

DEM Parti Batman, Adana ve Mersin'de, TJA ise Amed'de eylem yaptı.

## Gazetecilerden çağrı: Onurlu mücadelemizde yanımızda durun

**HABER MERKEZİ** - Gazetecilere yönelik katliam saldırısına karşı Türkiye ve Kürdistan'da gazeteciler sokağa çıktı. İstanbul ve Amed'de eylemler yapıldı. Amed'de Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği (MKG), Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFG) ve DİSK Basın-İş tarafından gerçekleştirilen eylem, DEM Parti milletvekilleri de katıldı.

Polis ablukasına alınan gazeteciler, "Özgür basın susturulamaz" sloganını atarak tepki gösterdi. Abluka altında konuşan MKG yöneticisi Aysel Işık, saldırının gazetecileri hedeflemesinin yanı sıra halkın haber alma hakkına, ifade özgürlüğü ve özgür basına yönelik olduğunu vurguladı.

Saldırının sömürgeci Türk devleti ve KDP işbirliğinde gerçekleştiğini söyleyen Işık, KDP işbirliğiyle geçmiş yıllarda Jineoloji Araştırma Merkezi üyesi ve Jineoloji Dergisi editörü, akademisyen Nagihan Akarsel, Necmeddin Feysel Hecî, ANHA muhabiri İsam Ebdullah, Çıra TV muhabiri Murad Mirza İbrahim'in katledildiğini hatırlattı. Özgür basının susmayacağını,



hakikatin peşinde mücadele eden gazetecilerin baskılara boyun eğmeyeceğini, gerçekleri açığa çıkarmaya devam edeceğini vurgulayan Işık, "Özgür basın emekçileri olarak, Gülîstan Tara, Nûjiyan Erhan ve Deniz Fırat'ın onurlu mirasını koruyarak büyüteceğimizin sözünü veriyoruz" dedi.

## 'SİZ SALDIRDIKÇA DAHA DA ÇOĞALACAĞIZ'

İstanbul'da da MKG ve DFG'nin çağrısıyla Şişhane Meydanında eylem yapıldı. "Özgür basın susturulamaz" pankartı açılan eylemde, Gülîstan Tara ve Hêro Bahadîn'in fotoğrafları taşındı. Eylem,



DEM Parti Milletvekili Özgül Saki de katıldı.

Açıklamayı okuyan Reyhan Hacıoğlu, faşist Türk devletinin Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da gazetecilere yönelik gözaltı, tutuklama saldırıları gerçekleştirdiğini, son yıllarda Kürt gazetecilere suikastlar düzenlediğini, araçlarını hedef alarak katlettiğini hatırlattı. Kalemlerini iktidarların yalanları için kullanmayacaklarını söyleyen Hacıoğlu, "Nerede bir direniş, haksızlık, halk varsa orada olacağız. Tıpkı, Gülîstan ve Hêro gibi. Bizler; muhalifler, kadınlar, gazeteciler, özgür basın çalışanları olarak kalemlerini de kameralarını da sahipsiz bırakmayacağız" diye konuştu.